

don BOSKO

Pridi in poglej

TRI BESEDE:
KDO BO NASLEDNJI?

Dobrodelnost

»VZGOJNA
INŠTALACIJA«

Misijonsko prostovoljstvo

VSE SE
POMNOŽI IN POVRNE

Mladi ustvarjalci

Temelj družine

SINOVI IN HČERE

Na prvem mestu mislimo na svoje starše. Jezus je farizeje spomnil na to, da je zanemarjanje staršev kršitev Božjega zakona (prim. Mr 7,8–13). Nikomur ne koristi, če se neha zavedati, da je sam otrok. V vsakem človeku – »četudi je odrasel ali se je postaral, čeprav je tudi sam postal roditelj, ali če zaseda odgovoren položaj – ostaja trajna istovetnost sina ali hčere. Vsi smo sinovi in hčere. In to nas vedno spomni na dejstvo, da si življenja nismo podarili sami, ampak smo ga prejeli. Veliki dar življenja je prvo darilo, ki smo ga prejeli.«

Zato »četrti zapoved zahteva, da otroci [...] spoštujejo očeta in mater (prim. 2 Mz 20,12). Ta zapoved pride takoj za tistimi, ki zadevajo neposredno Boga, saj vsebuje nekaj svetega, nekaj Božjega, nekaj, kar je v korenini vsake druge oblike spoštovanja med ljudmi. In v svetopisemski ubeseditvi četrte zapovedi je dodano: 'da boš dolgo živel v deželi, ki ti jo dá Gospod, tvoj Bog'. Ljubeča povezava med generacijami zagotavlja prihodnost, ta pa zagotavlja resnično človeško zgodovino. Družba otrok, ki ne častijo svojih staršev, je družba brez časti (...) Takšna družba je obsojena na to, da se spremeni v družbo brezčutnih in pohlepni mladih ljudi.«

Vendar ima medalja še drugo plat: »Zaradi tega bo zapustil mož očeta in mater« (1 Mz 2,24), pravi Božja beseda. Včasih se ljudje tega ne držijo in končno ne pride do zakona,

GABRIJEL, KAJ
MENIŠ? NAREDIM
ČLOVEKA TAKEGA ...
ALI TAKEGA?

1 MZ 1: BOG JE USTVARIL ČLOVEKA ...

ker niso uresničili te zapustitve in te podaritve. Staršev ne smemo niti prepustiti njim samim niti jih ne smemo zanemariti, vendar se mora človek, da bi se združil v zakonski zvezi, od njih ločiti, da tako nova družina postane dom, zavetje, skupni prostor in življenjski projekt, in je tako mogoče, da dva postaneta »eno telo«. V nekaterih zakonih se zgodi, da kdo zakonskemu tovarišu marsikaj prikriva, medtem ko o tem govori z lastnimi starši; in to gre tako daleč, da postane mnenje staršev važnejše kot čustva in mnenje zakonca. Takih razmer daljši čas ne moremo vzdrževati in to je lahko samo nekaj začasnega. Med tem pa je treba ustvariti pogoje, da bi rasli v zaupanju in dialogu. Zakonska zveza ljudi izziva, da bi našli novo obliko, kako biti sinovi in hčere.

RADOST LJUBEZNI 188-190, ILUSTRACIJA ROBIHOOD

don BOSKO [†]

SALEZIJANSKI VESTNIK je leta 1877 ustanovil sv. Janez Bosko. Slovenski salezijanci so leta 1904 začeli izdajati glasilo **Don Bosko**. Od 1907 do 1915 je izhajal z imenom **Salezijanska poročila**, od 1916 do 1944 pa z imenom **Salezijanski vestnik**. Leta 1969 je Salezijanski vestnik nadomestil **Zvon Marije Pomočnice**, nato pa je obnovljeni **Salezijanski vestnik** ponovno izhajal od 1973 do 2016. Od leta 2017 izhaja z imenom **DON BOSKO**.

Po svetu izhaja v 131 državah, v 57 izdajah in v 29 jezikih.

SALEZIJANSKI VESTNIK za don Boskove prijatelje in salezijansko družino
SLOVENIJA ■ ISSN 2536-1651 ■ ČETRTLETNIK ■ OKTOBER 2017 ■ ŠT. 4 ■ SKUPNA ŠT. 608

Urednik Marko Suhoveršnik

Uredniški odbor Tilen Mlakar, s. Lucija Nastran, Gašper Otrin, Janez Potočnik, Janez Suhoveršnik

Fotografija naslovnice arhiv Don Boska
Lektorica Jerneja Kovšca

Grafična zasnova Bos&Graf
Priprava za tisk Patricija Belak, Salve d.o.o.

Izdajatelj Salezijanski inšpektorat
Založba Salve d.o.o. Ljubljana

Naklada 10.200 izvodov
Tisk Tiskarna Januš d.o.o.

Don Bosko je brezplačen.

DAROVE ZA VZDRŽEVANJE Don Boska in za druge namene lahko nakažete na račun
SI56 0201 0001 1929 123
sklic 300-01

Salezijanci, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana
DISTRIBUCIJA IN STIK

Janez Potočnik, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana
NASLOV UREDNIŠTVA

DON BOSKO
Rakovniška 6, 1000 Ljubljana

☎ 059/339.100 @ donbosko@sdb.si

🌐 www.donbosko.si 📱 Don Bosko Slovenija

NAŠA POT JE POT VIZIJE

S. MOJCA ŠIMENC HMP, INŠPEKTORICA SESTER HČERA MARIJE POMOČNICE

4. POTA VZGOJE IN PASTORALE
Ali šola res ubija
kreativnost otrok?

6. IZZA ŠOLSkih KLOPI
Zelo cenjena vrednota

8. MOZAIK OBČESTVA
Confronto

10. NA OBISKU
Iščemo Gopoda
v razmerah,
v kakršnih živimo

13. POSVEČENO ŽIVLJENJE
Potovanje veselja

14. SALEZIJANCI V SVETU
Skromna pestrost

16. PRIDI IN POGLEJ
Tri besede: kdo bo naslednji?

18. ZGODI SE
... ki je Svetega Duha poslal

19. PRIČEVALKE VESELJA
Znamenje Božje ljubezni za male

20. VEZILo 2017
Družina smo!

22. MISIJSKE BRAZDE
Vse se pomnoži in povrne

25. SALEZIJANSKA SVETOST
Trobenta zadoni naj zdaj,
svetosti pot nas vodi v raj!

26. DOBRODELNOST
»Vzgojna inštalacija«

27. MLADI USTVARJALCI
Temelj družine

28. RAZGLEDI PO SALEZIJANSKEM SVETU
Junaštvo katoliških duhovnikov

36. STRAN ZA NAJMLAJŠE
Advent

37. NAGRADNA KRIŽANKA

38. VABLJENI NA SREČANJE

39. DON BOSKOVE REČI
Nočni strelci

Spoštovani in dragi bralci revije Don Bosko,

poleti sem prisostvovala Confrontu, srečanju mladih članov Salezijanskega mladinskega gibanja. Zbrala se je lepa skupina mladih, z njimi pa salezijanci, hčere Marije Pomočnice in drugi člani salezijanske družine. V cerkvi na Colle don Bosco nas je z razprostrtimi rokami pričakal Vstali Kristus in takoj smo počutili doma. Obiskali smo Valdocco in Mornese, in tam stopili v stik z izviri salezijanskega duha. Osrednja misel srečanja se je razvijala ob geslu Vizija-Predanost-Poslanstvo ... v življenju don Boska, Marije Dominike in nas danes. Ob spominu na ta dogodek se mi je porodila misel, da bi podala besedo ali dve o viziji.

O viziji se danes govori veliko in vedno več. Človek, ki ne vidi naprej, ne ve, kam naj usmeri korak. Vizija pomaga, da svojo misel uredimo, uresničimo, preverimo. Vizija je koristna, ker nam pomaga, da se z nalogami spopadamo odgovorno in redno. Nadalje je dobra, ker ustvarja skupno misel in povezuje ljudi, jim utrjuje občutek, da pripadajo. Vizija nas osvobaja zagledanosti v lastne majhne probleme in nam pomaga, da se presegamo. Hkrati nam pomaga, da prepoznamo napake in jih popravljamo. Vizija ustvarja zavezo.

Ko ljudje izgubimo vizijo, izgubimo tudi zavest, da smo poklicani v nekaj več, postanemo zbegani, se zatečemo v negovanje majhnih osebnih zadovoljstev in s tem se začne počasno propadanje. Odnosi slabijo, vedno manj prostora je, v katerem se gibljemo z veseljem in navdušenjem.

Svetniki so imeli vizijo. Don Bosko je imel vizijo. Marija Dominika Mazzarello je imela vizijo. S tem ni rečeno, da ni bilo trenutkov, ko so bila vprašanja večja od odgovorov. Poznamo don Bosko-vo življenje in vemo, s kakšnimi in ovirami se je srečeval. Tudi prva skupnost hčera Marije Pomočnice in njena predstojnica sv. Marija Mazzarello so se spopadale z izrednimi skrbmi ob rastoči skupnosti in pomanjkanju sredstev za preživetje. A ohranjale so vizijo in kmalu, pet let po nastanku družbe, poslale v svet prve misijonarke.

V letu 2017 obhajamo 140 let od odhoda prvih misijonark HMP v Južno Ameriko. Niso šle v točno načrtovano življenje, ampak so stopile na pot v neznano. Vedele so, da se ne bodo več vrnila v domovino. Niso bile opremljene z ničimer, razen z nekaj skromne prtljage in z veliko evangelijsko vizijo, ki so jo hranile v pogovoru z evharističnim Jezusom in Marijo Pomočnico.

Tudi njihova priprošnja naj v salezijanski družini ohranja moč skupne vizije in odgovornega uresničevanja le-te. ■

Ali šola res ubija kreativnost otrok?

PETER KONČAN SDB

Za vse tiste, ki delamo v šolstvu, so zadnji dnevi avgusta zelo vznemirljivi, saj je potrebno pripraviti vse potrebno za novo šolsko leto. Je pa to tudi čas, ko veliko premišljujemo o tem, v kakšno smer peljati vzgojno-izobraževalne ustanove, da bodo res odgovarjale potrebam mladih današnjega časa. Pri razmisleku o tem mi je pomagal eden najbolj znanih kritikov sedanjega šolskega sistema Ken Robinson, ki zelo pronicljivo, z veliko konkretnimi primeri ter z obilico humorja razlaga, da je

.....
Otrokom je potrebno prisluhni in jim prepustiti iniciativo.
.....

današnji šolski sistem preživet in da v veliki meri ubija kreativnost otrok. Več o njegovem razmišljanju si lahko pogledate na internetni strani TED, kjer si je njegova kratka predavanja ogledalo že več kot 50 milijonov ljudi. V slovenščino je prevedena njegova knjiga z naslovom »V elementu«.

Svet se spreminja z neverjetno naglico. Nekaj, kar je še pred časom imelo prizvok pomembnosti, danes nima več velike teže. Včasih je veljal rek »uči se, da ti ne bo potrebno delati«. S tem so hoteli povedati, da izobrazba odpre nove možnosti v življenju, ki bodo omogočale, da ne bomo dobri samo za fizična dela, temveč bomo dobili službo, ki nam bo prinesla boljše delovne pogoje in višjo plačo. Danes uspešno zaključena izobrazba še ne pomeni, da bomo dobili delo na področju, za katerega smo se izobraževali. Zelo verjetno je, da bomo v teku svojega poklicnega življenja zamenjali veliko služb in področij dela. Otroci, ki se zdaj vpisujejo v šolo, se bodo

upokojevali po letu 2075. Nihče si ne predstavlja niti tega, kakšen bo svet čez deset let, kaj šele leta 2075.

Kakšno vlogo ima pri vsem tem šola, v kateri preživimo celo svoje otroštvo in velik del mladostne dobe? Ali vzgaja otroke na pravi način, da se bodo zmogli soočiti z izzivi, ki jih prinaša prihodnost? Vsekakor se mi zdi teza, da šola ubija kreativnost otrok, pretirana, vendar je kritičen razmislek o vzgojno-izobraževalnem procesu na mestu. Preveč je odraslih, ki se z grenkobo spominjajo svojih šolskih dni. Lepi spomini so mnogo bolj vezani na razne dogodke, vzdušje, prijatelje kot pa na to, kako se je bilo lepo učiti. Ko otroci prvič vstopijo v šolo, so vsi vznemirjeni, polni pričakovanj in vedoželjni, čez nekaj časa pa te želje in radovednosti ni več v takšni meri. Da ne govorimo o najstnikih, ki jih velikokrat zanima vse kaj drugega kot šolski predmeti. Kaj se je zgodilo? Kje se je izgubila ta naravna želja po odkrivanju novih stvari?

Ena od ključnih lastnosti, ki jih Robinson izpostavlja kot pomembne za prihodnost, je kreativnost, ki je proces proizvodnje originalnih idej, ki imajo vrednost. Ko otroci naredijo napako, se takoj ustvarjalno odzovejo, medtem ko se odrasli napak bojimo. Če pa se nismo pripravljeno zmotiti, ne bomo nikoli naredili nič originalnega. V izobraževalnem sistemu je napaka najslabša stvar, ki jo lahko naredimo. Rezultat tega pa je, da otroke odvadimo kreativnosti. V času izobraževanja se preveč fokusiramo na glave otrok, pozabimo pa na celotnega človeka. Jasna je hierarhija predmetov – največ ur je namenjenih matematiki in jeziku, nato družboslovnim predmetom in šele na koncu umetnosti in telesni

vzgoji. Sploh pa ne obstaja predmet, ki bi nas naučil praktičnih veščin za življenje. Posledica tega je, da nam skušajo šolski sistemi vcepiti zelo ozko razumevanje inteligence in zmožnosti ter povečujejo določeno vrsto nadarjenosti in sposobnosti. Kako se počutijo ob tem tisti, ki so nadarjeni za predmete, ki niso toliko cenjeni ali pa so celo manjvredni?

Kje je rešitev? Robinson je prepričan, da je temeljnega pomena otrokom pomagati, da bi vsak izmed njih odkril svoj element. Element je stična točka naših naravnih zmožnosti in osebnih strasti. To pomeni, da ima vsak izmed nas naravne danosti za opravljanje kake dejavnosti. Ob opravljanju le-te občutimo neko globoko navdušenje, ki nas tako prevzame, da izgubimo občutek za čas. Pripravljani smo vlagati ure in ure napora, da bi v določeni stvari uspeli. Samo ljudje, ki občutijo tovrsten zagon, se bodo lahko zares soočali z izzivi, ki jih prinaša prihodnost. Zato ni pomembno odkriti svojega elementa samo zato, ker nas bo notranje izpolnil, temveč tudi zato, ker se svet razvija v tako smer, da bo od elementa odvisna prihodnost naših skupnosti in ustanov. Če opravljamo poklic samo zaradi denarja oz. zaradi tega, ker ga pač moramo, nismo nikoli zares živi in ustvarjalni.

Kaj konkretnega lahko naredimo? Spreminjanje šolskih sistemov večinoma ni v naši domeni, veliko moč in vpliv na razvoj otrok pa imate starši in družina. Kako usmerjate otroke v njihovem prostem času? Tekanje od ene do druge dejavnosti je velikokrat lahko samo poizkus izživeti neuresničene sanje staršev. Danes psihologi prihajajo do velikega spoznanja, da sta za zdrav razvoj otrokovih

možganov pomembna spontana igra ter čas, ko otrok nima vsega vnaprej sprogramiranega; ko mu je lahko tudi dolgčas. V takem stanju se v otroku poraja želja po ustvarjalni iniciativi. Zanimivo mi je bilo prisluhniti nedavnemu nagovoru papeža Frančiška, ki se je prav tako dotaknil te teme. Pravi, da danes starši za otroka načrtujejo vse do potankosti; če pogledamo urnik otrok, je bolj natančno določen in natrpan z dejavnostmi kot pa urnik visokih menedžerjev. Mislim, da ima še kako prav. V želji, da bi otrok pridobil vsa mogoča znanja in veščine, lahko hitro spregledamo, kaj ga resnično veseli, v čem je resnično dober. Če otroci večinoma delajo stvari, ki so pomembne njihovim staršem, potem imajo v življenju velike težave prepoznati, kaj si res želijo oni sami, pozneje pa se zelo težko odločajo za poklic in partnerja, saj so negotovi vase. Otrokom je potrebno prisluhniti in jim prepustiti iniciativo. Tukaj seveda ne gre za nikakršno spodbujanje permisivne vzgoje niti lenobe. Otroke je potrebno motivirati, jih navaditi vztrajati tudi takrat, ko se jim več ne ljubi, vendar ne za ceno izgube svojega lastnega jaza.

Še preden je takšno razmišljanje postalo moderno, je po teh principih zasnoval svoj vzgojni sistem največji vzgojitelj vseh časov, sv. Janez Bosko. Oratorij je bil za njega dom, ki sprejema, šola, ki uvaja v življenje, dvorišče za prijateljske stike v veselju ter župnija kot prostor duhovne rasti v veri. Don Bosko se je še kako zavedal, da so otroci mnogo več kot le glava. Na njih ni gledal kot na pomanjšane odrasle, temveč je hotel ustvariti okolje, kjer bodo lahko celostno rastle, razvijali potencialne, ki jih je vanje položil Bog, ter hkrati ne bodo samo del neke množice, ampak tudi posamezniki s svojimi željami, hrepenenji in talenti.

Pomembno je, da šoli ne prepustimo vse odgovornosti za vzgojno-izobraževalni proces. Prepričan sem, da je družina idealno okolje, ki lahko postane – kot don Boskov oratorij – priložnost za vsestranski razvoj otrokove osebnosti, ki bo pripravljena za izzive jutrišnjega dne. ■

ZELO CENJENA VREDNOTA

DAMJANA K. ČARMAN

Namesto da bi prvega septembra stopila v razred med dijake, sem stopila v čakalnico zdravstvene ambulante. Razlog? Organizem je protestiral in bilo mu je potrebno prisluhniti.

Ko sem se po 15. avgustamentalno in tudi sicer že začela pripravljati na nov začetek, se je kar naenkrat vse obrnilo na glavo. Ko se moram prenehati oprijemati bilke tolažbe, da se v stare tirnice zagotovo vrneš po tednu ali dveh, nastopi faza sprejemanja situacije, kakršna pač je. V šoli si zamenljiv, še tako navezani dijaki bodo slej ko prej zmogli brez tebe, obveznosti, ki se ti zdijo zares nujne, postanejo tretjerazre-

dna stvar, sploh ne več skrb. In ker sem v bolniškem staležu, ni prav, da sem samo fizično, pač pa tudi mentalno. Popoln odklop, pač, in fokus preusmeriš drugam. Ne vem, kako je v drugih poklicih, ampak 1. september je za učitelja res najbolj neprimeren dan za službeni odklop. Po zajtrku sem namreč stopila na dvorišče in srečala upokojena soseda, ki sta me z vso pozornostjo ogovorila: »Dober dan, soseda! Sedaj se bo pa začelo zares, kajne!« Odzdravim in ne komentiram, samo zamislim se za tri sekunde, kolikor potrebujem do poštnega nabiralnika, iz katerega se že vsuje kup reklamnih oglasov na isto temo: »Prvi šolski dan

potrebujete novo šolsko torbo, pri nas dobite najcenejši trendovsko poslikan kozarček za likovni pouk itd.!« Ker so v službi ravnokar končali z uvodno konferenco, na kateri so sodelavci izvedeli, da bom nekaj časa odsotna, se vsujejo telefonski klici in SMS sporočila z izraženo skrbjo in dobro mislijo za čimprejnjše okrevanje. Naslednje dni se situacija počasi umirja. Tu in tam še kakšen klic iz zbornice. Nekateri sodelavci niso povsem dojeli, da sem v bolniškem staležu in kaj to pomeni. Ko grem k nedeljski sveti maši, srečam nekaj dijakov, ki iz prijaznosti seveda pristopijo in vprašajo, kako sem in nato hitijo razlagati, kaj vse je novega v šoli. Živ-

ljenje se počasi utirja v nove tirnice, misel pa se težko prilagaja novemu in še skače v stare tire.

Da je zdravje vrednota, ki jo po opravljenih anketah Slovenci zelo visoko cenimo, je že dolgo znano. Pripravljeni (ali prisiljeni) smo potrošiti precej denarja za domačo lekarno. Osveščenosti s tega področja nam ne manjka. Še bolj smo na tekočem o zdravi in ekološki prehrani ter nujnosti rekreacije. To sem opazila tudi med dijaki. Marsikateri dijak si namreč namesto toplega sendviča ali pomfrija privošči od doma prinesen zdrav prigrizek, sadje itd. (Nerazvozljiva uganka mi ostaja, zakaj si vsega tega dijaki ne morejo kupiti v šolski menzi.) Le na ekskurzijah se vse njihovo znanje in ozaveščenost skriveta za nekaj dni. To dokazujejo barve in oblike sladkih

in slanih prigrizkov ter piščič, ki jih dijaki velikodušno ponujajo tudi učiteljem. Da je zdravje tudi med starši zelo cenjena vrednota, pričajo opravičila odsotnosti od pouka, ki se nemalokdaj glasijo: »Prosim, da opravičite odsotnost zaradi slabega počutja, slabega spanca in podobno.« Ko skušam staršem včasih naliti samo kapljico čistega vina in potrskati na vest, jim zastavim naslednje vprašanje: Zgostovo se spomnite časov, ko so bili vaši mladostniki stari dve, tri ali štiri leta in ste jih zjutraj morali odpeljati v vrtec. Kolikokrat ste jih pustili doma in si vzeli prosti dan, ker so imeli malčki zvišano temperaturo, smrkav nos in so zato slabo spali? Ko je njihovo grlo dražil kašelj in jih je mučil glavobol? Ste bili tudi že takrat tako dosledni in vam je bilo njihovo zdravje na prvem mestu? Da

se ne razpišem o izmišljenih opravičilih, ko se bolezen zlorablja za odsotnost od pouka. Seveda pa ne želim posploševati. Še vedno so med nami dijaki, ki si bolj kot vsega želijo zdravja in čimprejšnje vrnitve v šolo. Vseh res ne gre metati v isti koš in tudi staršev ne. Ampak, res je preveč takih, ki si od bolnih vzamejo pravico do prostega dne, bolezn pa nikakor ne. Od koga so se tega naučili? Kako je že z drevesom in jabolkom? Vse se je verjetno začelo že tam nekoč v rajskem sadovnjaku. Še danes nas pritegne izvirni šport prvih staršev.

Pa dovolj razpredanja o zdravju in bolezn. Upam, da dijaki po mesecu pouka še pokajo od zdravja in da jih učitelji s »polnimi baterijami« še dohitevajo. Ko se moje zopet napolnijo, se jim pridruжим.

AGENTS OF DON BOSCO'S
VISION - PASSION - MISSION
SYM EUROPE

CONFRONTO - EVROPSKO SREČANJE SALEZIJANSKEGA MLADINSKEGA GIBANJA

*Don Boskovi agentije vizije,
gorečnosti in poslanstva*

PRIPRAVILA BLAŽKA MERKAC

Evropsko srečanje mladih iz salezijanskega mladinskega gibanja Evrope in Bližnjega vzhoda se je po dolgih osmih letih premora odvijalo med 11. in 16. avgustom na Colle don Bosco v Italiji. S srečanjem želimo okrepiti nacionalne skupine, spodbuditi sodelovanje med mladimi, sestrami HMP in salezijanci, ponuditi kvalitetno salezijansko mladinsko duhovnost za njihovo vsakdanje življenje, ustvariti okolje podelitve, skupnega veselja in črpati iz svetih krajev, kjer sta živela in delovala sv. Janez Bosko in sv. Marija D. Mazzarello. Animatorji, prostovoljci, preko 200 udeležencev, vrhovni predstojnik in vrhovna mati so v dneh, ki so bili zaznamovani s pričevanji, plesi, skupnimi molitvami, mašami, podelitvami v skupinah, romanji, praznovanji, živeli evangelijsko veselja na salezijanski način.

LUCIJA ŽOHAR, udeleženka

S Confronta sem s sabo domov prinesla predvsem sonce v srcu, nasmeh na obrazu in novo energijo, ideje. Don Boskov duh se mi je v slabem tednu dni razodel na nov, tako težko pričakovan

način. Niti ne preko krajev, na katerih je deloval, ali besed, ki jih je ponavljal svojim varovancem. Pečat don Boska so na meni pustili mladi – udeleženci, animatorji, voditelji, salezijanski duhovniki in bogoslovci. Izkušnje, strahovi, razmišljanja in hrepenenja, ki smo si jih med sabo podelili v mešanih skupinah, pri obrokih za mizo,

med sprehodom ali na sedežih avtobusa, so v meni zapolnili vrzeli dvoma in neodločenosti. Zavedanje, da imam podporo (vsaj) 300 mladih, ki so mi v mišljenju podobni, in blagoslov don Boska, Marije Dominike in vrhovnega predstojnika salezijancev mi dajejo potrditev, da JAZ to zmorem, in trdno vero, da Bog od mene hoče, da delam dobro in Ga prinašam v ta svet s svojo mladostjo, pripravljenostjo, sprejemanjem drugih, glasbo in petjem.

BORUT STRAMŠEK, animator

Letošnji Confronto je bil zame prvi tak večji mednarodni duhovni dogodek, narejen popolnoma v salezijanskem duhu – in prav tega ni manjkalo. V don Boskovih krajih sem bil že prej, a vendar bo ta obisk ostal v posebnem

spominu – fantastičnem. Sicer ne toliko zaradi samih krajev kot zaradi vzdušja, ki smo ga skupaj ustvarili vsi sodelujoči na Confrontu. Izkušnja animatorstva, ki jo bom vedno nosil s seboj, je prav ta občutek skupine, zavzetosti in predanosti vsakega animatorja. Najbolj noro je, da smo se s skupino takoj ujeli ter zaživel, in to ne samo med animatorji, ampak skupaj s prostovoljci. Čeprav je vsak prihajal iz drugega kraja in ozadja, smo skupaj zgradili mozaik animatorske skupine. Tukaj se je res pokazala nevidna vez, ki nas združuje – sam don Bosko, ki živi med nami.

NIKOLINA NAGODE, animatorka

Confronto se mi je tako zelo usedel v srce, da sama sebe ujamem, da si brundam glasbo plesov, ko sem sproščena, da kar naprej razmišljam o sijočih nasmeških, o duhovni povezanosti z mladimi iz Evrope in Bližnjega vzhoda. Zame je bilo to posebno doživetje tudi zato, ker sem prvič obiskala Turin in ker sem na Confrontu sodelovala kot animatorka. Trenutki pred Confrontom so bili zame res pomemben del, saj sem se v tistem času sprostita, premagala svoje strahove in začutila ob vodilni skupinici, soanimatorjih in prostovoljcih (salezijancih) sprejetost, iskreno služenje in mednarodno prisotnost istega navdušenja in apostolata. Med romanjem po salezijanskih krajih sem izkusila zame najbolj pristen salezijanski duh: veselje vedno, v utrujenosti in služenju, pa tudi pri zabavi in molitvi. Ves čas smo sledili življenju don Boska in Marije Dominike, kraji pa so za nas dokaz o njuni svetosti,

dogodivščinah in preizkušnjah. Upam, da bom znala vse to ohraniti v svojem srcu in predati tudi mladim v Sloveniji.

NINA ŽIVEC, udeleženka

Čeprav ne prihajam iz salezijanske župnije, vem in čutim, da sem del velike salezijanske družine. Vse to sem začutila pri skupnih svetih mašah, adoraciji, Marijini procesiji, pogovorih v skupinah, igrah, petju, plesu ... Zelo se me je dotaknila zaključna maša, ki je potekala ravno na 202. don Boskov rojstni dan. Prav takrat je bila tudi slavnostna vrnitev don Boskovih relikvij, ki so jih ukradli pred dvema mesecema. Si predstavljate 250 mladih iz Sirije, Libanona, Španije, Ukrajine ... vse tja do Velike Britanije in še dlje, kako v pričakovanju stojijo pred cerkvijo z zastavami in petjem ter čakajo don Boska, da se vrne domov? Hvaležna sem, da sem bila del tega srečanja.

BLAŽKA MERKAC, sovoditeljica

Zame se je Confronto pričel že pred letom dni z vsemi načrtovanji, pripravami in se nadaljuje danes, ko lahko črпам iz te enkratne sa-

lezijanske izkušnje. Strah in negotovost na začetku sta prešla v veselje in zupanje, da smo mladi skupaj z Bogom res zmožni velikih stvari. Animatorji, ki so postali tisti, ki so skupaj kazali v nebo, prostovoljci, ki so se ob vsakem še tako neprijetnem delu ves čas smehljali, udeleženci, ki so bili željni deliti in se učiti, ter ekipa, ki se je podpirala na vsakem koraku – smo skupaj gradili več kot salezijansko mladinsko gibanje – zgradili smo družino. To je moja želja in upanje tudi za salezijansko mladino v Sloveniji ...da bi bili mladi skupaj s salezijanci, sestrami HMP in sotrudniki agentje don Boskove vizije, gorečnosti in poslanstva. ■

Prepričani smo, da je Bog povabil vsakega izmed nas iz Salezijanskega mladinskega gibanja Evrope in Bližnjega vzhoda na ta Confronto 2017. Čeprav iz različnih kultur smo tukaj doživeli duha družine, veselja, molitve in refleksije. Zaradi te izkušnje čutimo, da smo poslani kot protagonisti don Boskove vizije, gorečnosti in poslanstva, da živimo svoj življenjski načrt v današnjem svetu. Prizadevajmo si, da bi dosegli druge mlade, zlasti najbolj potrebne. Ne bojimo se, ker je Bog vedno z nami! Naše potovanje se začne zdaj!

Iščemo Gospoda v razmerah, v kakršnih živimo

POGOVARJAL SE JE MARKO SUHOVERŠNIK SDB, FOTO OSEBNI ARHIV, PATRICIJA BELAK

Janez in Brigita Jereb imata zanimivo življenjsko pot, ki je tudi zemljepisno zelo pestra. Kot argentinska Slovenca sta se spoznala v slovenski skupnosti v tej južnoameriški državi in se nato preselila v domovino svojih staršev. Novi dom sta otrokom Janezu Ignaciju (15 let), Katarini (13 let) in Petru (11 let) ustvarila v Mekinjah pri Kamniku.

Prihajate iz Argentine. Kako se je začela vajina skupna pot in odločitev za družinsko življenje? Kaj je botrovalo selitvi v Slovenijo? Sta bili odločitev in selitev težki?

Rodila sva se v Argentini slovenskim staršem. Rastla in šolala sva se tam. Med tednom sva obiskovala argentinsko šolo (zasebno in katoliško) med tednom, v soboto pa slovensko.

Oba sva bila dejavna v slovenski skupnosti in tudi med Argentinci.

Spoznala sva se v slovenski skupnosti, ko sva se sreče-

vala na prireditvah in mladinskih srečanjih, ki smo jih imeli skozi celo leto. Janez je na prireditvah skupaj s sodelavcem skrbel za ozvočenje in glasbo. Še prej pa je igral tudi v slovenskem ansamblu. Jaz sem v mladinski organizaciji opravljala različne funkcije, delala z otroki oz. mladimi.

Preden sva se našla in odločila za skupno prihodnost, sta bili najini poti kar raznoliki. Vendar nama je uspelo, seveda po božji previdnosti, saj čutiva, da je sam Gospod poskrbel, da sva se našla in zaživela skupno poslanstvo kot mož in žena.

Poročila sva se v Argentini. Težko sem zanosila in po dolgem čakanju se nama je rodil najin prvi sin Janez Ignacij (Jani).

Odločitev, da prideva v Slovenijo, je dozorela, ko smo v Argentini ponovno doživljali ekonomsko krizo, Janezu pa je bila ponujena možnost zaposlitve v Sloveniji. Seveda ni bilo lahko, saj sva zapustila svoji rodni družini in prijatelje. Bila pa sva mlado-poročenca in odprta za nov začetek. To odločitev sva izročila Bogu in se podala na pot. Ko sva prišla leta 2003 v Slovenijo, je bil Jani star osem mesecev.

Jaz sem ostala doma. Živeli smo v Ljubljani, kjer sta se nama rodila še Katarina in Peter. Trije so pa že pri Gospodu.

Brigita, zaposleni ste pri salezijanski založbi. Ste don Boska in salezijance poznali že v Argentini? Kako pa ste prišli v stik z njimi pri nas?

Teče že sedmo leto, odkar sem del kolektiva Salve. Spet je bil Gospod na delu. Vedel je, da z eno plačo ne gre več, in mi je priskrbel delo pri vas na Rakovniku. Težko mi je bilo, saj nisem bila vaje-

na, da je mami v službi. Po premisleku in posvetovanju s »svojo ekipo« sem se vendarle odločila za ta korak.

V službi pa sem se zelo počasi navajala na način dela in razmišljanja skupine. V Argentini sem opravljala podobna dela, vendar so tam kultura in odnosi drugačni. Sem še tu, tako da mislim, da ni tako slabo. ☺

V Argentini, v predmestju Buenos Airesa, kamor sem se priženila, so salezijanci prisotni. Upravljajo župnijo in šolo. Mislim, da šolo sedaj vodijo laiki in da je bila župnija dana škofiji.

Salezijance pa dejansko še spoznavam. ☺ Prvi stik, če smem tako reči, je bila knjigarna. Rada berem in kot katehistinja vedno iščem gradivo za veroučna srečanja in za svojo duhovno in vsesplošno osebno rast.

Kako vidite krščanstvo pri nas? Je okolje temu naklonjeno? Mislite, da se Cerkev kot institucija prilagaja sodobnim razmeram?

Krščanstvo v Sloveniji se danes srečuje z enakimi težami kot drugod po svetu. Za naju okolje ni tako pomembno. Pomembno je, da mi živimo svoje krščanstvo. Cerkev nam daje smernice, ki pomagajo katoličanu živeti v današnji družbi.

Papež Frančišek zna tako lepo, iskreno, preprosto povedati, kako naj hodimo in iščemo Gospoda v razmerah, v kakršnih živimo, brez pritoževanja. Sprejeti je treba, da je to tako, ne pa se stalno

ozirati v preteklost. Naučiti se moramo v svojem okolju odkrivati, da tudi Bog še kako dela in je prisoten med nami danes in tukaj. Je pa seveda to zahtevna pot, pademo, smo razočarani, preveč pričakujemo od naših bližnjih, sodelavcev, faranov itd. Vendar nas Gospod potrebuje takšne, kakršni smo. Saj smo njegove roke, noge, glas ... Z Bogom je lepo živeti, vendar ni rečeno, da je lahko.

Mogoče kakšna primerjava z Argentino glede življenja Cerkve in kristjanov ...

Kateheza je v Sloveniji še vedno zelo tradicionalno vodena. V Argentini pa je misijonska. Naše veroučence sprejemamo v preprostih učilnicah na župniji in se trudimo, da vzljubijo Jezusa, os-

talo pa sami prehodijo v Božji previdnosti. Tudi Slovenija je že vrsto let misijonska dežela in zato mora biti pristop do ljudi v sprejemanju in zavesit, da ne poznajo Boga. Želijo ga videti, žejni so njegove nežnosti in ljubezni, vendar ga mi mnogokrat ne znamo pokazati in živeti.

Svoje otroke vzgajate v veri staršev. Je to danes težko? Kako so za to dojemljivi otroci ob kopici drugih ponudb današnjega okolja?

Glede verske vzgoje v družini ni ne lahko ne težko. Bistvo je v tem, kako midva živiva odnos z Bogom kot ženska in moški, kot mož in žena kot oče in mati. Kako je vsak izmed naju in skupaj v simfoniji – sozvočju – z Gospodom. Otroci naju stalno opazujejo. Čutijo, kako oči in mami mislita, se odzivata na življenje, kako je najin odnos kot mož in žena, kako moliva in še bi lahko naštevala. Vse to govori o Bogu ...

Družina je svet kraj, iz katerega prihaja blagoslov najprej za družino, nato pa še za ostale, pa naj bodo verni ali neverni, oddaljeni ali drugače misleči.

POTOVANJE VESELJA

PIŠE DON BOSKOVA PROSTOVOLJKA

VRHOVNA ODGOVORNA NAS OPOGUMLJA

ŽELIŠ IZVEDETI VEČ? POKLIČI: **031 262 756**
ALI PIŠI: **dbpnatalija@gmail.com**

Vrhovna odgovorna nas je povabila na »potovanje« v veselju. Veselje, resnično VESELJE je vedno povezano z upanjem. Kdo pa ima lahko večje upanje od nas, kristjanov? In me, ki smo posvetile svoje življenje Kristusu, zagemajmo iz vira našega veselja. Najgloblje veselje prihaja iz vere. Vera je milost, ki jo prejmemo po daru svetega krsta. Vendar moramo to milost vere prav tako hraniti, vsak dan znova in to vsaka izmed nas.

Posejmo vsak dan eno zrno – eno dejanje upanja – vesel nasmeh, eno dejanje ljubezni.

»TUDI VE MORATE SREDI SVOJEGA VSAKDANJEGA DELA NAJTI SVOJE POSVEČENJE; DELATI IZ LJUBEZNI DO BOGA. KADAR DELO STANE ŽRTEV, ODPOVED IN JE STORJENO ZA BOGA, JE SREDSTVO POSVEČENJA IN PREK NJEGA BOSTE NAŠLE LESTEV, DA SE BOSTE POVZPELE DO POPOLNEGA ŽIVLJENJA, PO KATEREM HREPENITE ZA SVOJE ZVELIČANJE IN ZA ZVELIČANJE DUŠ, KI JIH SREČUJETE.«

BLAŽENI FILIP RINALDI

»NAŠLA SEM SVOJO SREČO«

To se je zgodilo takrat, ko mi je salezijanski duhovnik povedal, da obstajajo don Boskove prostovoljke. Bogu hvala za pot, ki me je pripeljala do salezijancev. Pri njih sem izvedela, kaj DBP delajo in kdo so. Omogočili so mi, da sem se z njimi srečala.

To srečanje je bilo skrivnostno in lepo, tako kot je skrivnostno in lepo življenje DBP. Ovrednotila in osrečila sem svoje samsko dekliško življenje. Začela sem se pripravljati na posvečeno življenje. Kmalu sem dočakala ta srečni dogodek. Sedaj sem DBP – posvečeno dekle v svetu. Moje posvečenje je skrivnostno. To je moja tajna sreča, ki pospešuje bitje mojega srca in me globoko povezuje s Kristusom.

Kjerkoli sem, tam delujem. Na poseben način delam v Gospodovem vinogradu. Nihče ne ve za to, saj ne nosim delovne obleke ali vidnega znamenja.

Na delovnem mestu zagovarjam krščanske vrednote, moralo, poštenje ... Z veseljem vestno in odgovorno opravljam svoje delo. Moji sorodniki ne vedo za mojo skrivnost.

Svojo srečo in notranjo moč hranim z molitvijo, z evharistijo, z mladimi v oratorijih in z drugimi dejavnostmi, ki jih ponuja župnija.

Enkrat mesečno pa se vse DBP zberemo na duhovni obnovi in pri skupni sveti maši.

Drago samsko dekle, pridi, bodi srečna tudi ti, postani DBP.

SKROMNA PESTROST

PRIPRAVILI SALEZIJANCI SOTRUDNIKI

Ob začetku študijskega leta in ob velikem veselju zaradi beatifikacije salezijanskega duhovnika Tita Zemana se vam oglašamo sotrudniki iz Centra Bled. V srcih nam odzvanja njegov ideal »Dati življenje za svoje brate«.

V tem idealu se salezijanci sotrudniki lahko prepoznamo, saj smo na nek način poklicani, da sredi vsakdana darujemo tisto, kar po in od Gospoda premoremo. Tudi naša skromna, a generacijsko pestra skupina na Bledu, ki šteje sedem članov in eno kandidatko, poskuša živeti evangelij in ga v preprostem zgledu oznanjati drugim, predvsem mladim in ljudem, pomaknjenim na rob preživetja. Vsak izmed nas je tako po svojih zmogljivostih vpet v življenje in delo kraja, župnije in Marijinega doma, ki ga vodijo sestre hčere Marije Pomočnice. Vključujemo se v razne priprave programov za mlade in družine, ki se odvijajo v Marijinem domu, na različne načine sodelujemo v župniji, pomagamo pri zbiranju sredstev za najbolj uboge ter podpremo vsakršno

SOTRUDNIŠKI CENTER BLED

KOORDINATORKA

Irena Mežan

DUHOVNA VODITELJICA

s. Majda Merzel

OSTALI ČLANI

Zdenka Kunšič,
Lojzka Ocepek,
Helena Sušnik,
Tanja Leben, Brigita
in Klemen Lukman

KANDIDATKA

Tatjana Ferk

SALEZIJANCI SOTRUDNIKI PO SVETU

Rózanystok, Poljska 2. in 3. septembra se je zbralo dobrih 100 članov Združenja salezijancev sotrudnikov varšavske inšpektorije, ki so sodelovali na 4. posvetu ob temi »Družina smo!«. Srečanje se je nadaljevalo v medsebojnem druženju, molitvi in športnih dejavnostih.

Tajpej, Tajvan 16. septembra so organizirali dan salezijancev sotrudnikov. Raznih dejavnosti in tem za formacijo se je udeležilo več kot 100 salezijancev sotrudnikov in prijateljev, ki so združeni v 5 centrov.

Tuparenda, Paragvaj Od 7. do 10. septembra so se v svetišču Schoenstatt zbrali salezijanci sotrudniki salezijanske pokrajine Amerika–Južni rog. Obravnavali so tematiko »Navodila in usmeritve za oblikovanje«. Sodelovalo je 165 članov.

Bogotá, Kolumbija Od 31. avgusta do 3. septembra je potekal kongres salezijancev sotrudnikov pokrajine Pacifik in Južni Karibi na temo »Od novosti k življenju«.

Obljuba:

Oče, molim te, ker si dober in vse ljubiš. Zahvaljujem se ti, da si me ustvaril in odrešil, me poklical v svojo Cerkev in mi v njej dal spoznati don Boskovo apostolsko družino, ki živi zate v službi mladih in ljudskih slojev.

Ti si me pritegnil v svoji usmiljeni ljubezni, jaz pa ti hočem vračati ljubezen z dobrimi deli. Zato, potem ko sem se pripravil, obljubljam da se bom trudil živeti evangelijski načrt Združenja salezijancev sotrudnikov.

Hočem torej:

- biti zvest Kristusov učenec v Katoliški cerkvi,
- delovati v tvojem kraljestvu, posebno pri vzgoji in reševanju mladih,
- poglobljati in živeti salezijanskega duha
- in sodelovati v občestvu Družine pri apostolskih pobudah krajevne Cerkve.

Daj mi, Oče, moč svojega Duha, da bom znal biti zvest temu življenjskemu sklepu.

Marija Pomočnica, mati Cerkve, naj mi pomaga in me vodi. Amen.

dobro delo z molitvijo in tihim delom v ozadju. Da se kot skupina, ki živi svoje poslanstvo po zgledu sv. Janeza Boska in sv. Marije Dominke Mazzarello, lahko čutimo, se enkrat mesečno srečujemo pri sestrah HMP na Bledu, kjer nas spremlja s. Majda Merzel. Ob premišljevanju Božje besede ali odlomka iz življenja salezijanskih svetnikov se tako okrepimo za nadaljnje delovanje. Nikoli pa ne manjka pristnega veselja, ki prihaja iz globine srca, naj si bo obnovitev naših členov ali ob pripovedovanju dobre šale.

Veseli pozdrav od sotrudnikov Centra Bled

TRI BESEDE: KDO BO NASLEDNJI?

JANEZ SUHOVERŠNIK SDB

PREPROSTE BESEDE, KI NAS NE PUSTIJO RAVNODUŠNE

S temi besedami je zaključila zahvalo sestra Katja, ki je v začetku avgusta pred Bogom izpovedala večne redovne zaobljube v družbi hčera Marije Pomočnice. Sestra Katja je s tem vprašanjem izzvala mlade kakor nevesta na svatbi, ki vrže svoj poročni šopek med mlada dekleta, in tista, ki ga ulovi, naj bi se v naslednjem letu poročila, tako je njen izziv odmeval v naših srcih. Prvi Jezusovi učenci so bili tako navdušeni nad Njim, da so na pot vabili tudi svoje prijatelje.

Apostol Andrej je pripeljal k Jezusu brata Petra, Filip prijatelja Natanaela. Po njihovem zgledu je naloga vsakega kristjana voditi k Jezusu vse ljudi, On pa bo po svojem sklepu vsakega poklical in usmeril v pravi poklic. Apostol Janez na začetku svojega evangelija bogato opiše poklicanost prvih štirih učencev in takoj za tem še svatbo v Kani Galilejski. Veselju prvih štirih učencev pridruži veselje novoporočencev v Kani Galilejski. Ne gre za enako poklicanost, gre pa za enako pomembno. »In učenci so verovali vanj,« s temi besedami zaključil opis treh dni, kakor da je za

ohranjanje vere pomembno dvoje: učenci, ki sledijo Jezusu v duhovnem poklicu, in zakonci, ki v svoje zakonsko življenje povabijo Jezusa. Oboji so prve priče Jezusove navzočnosti in njegovi prvi sodelavci. Starši ste poklicani, da otroku posredujete telesno življenje in vzgojo za duhovne vrednote, duhovniki pa v moči zakramentov otroku podarite duhovno življenje. Oboji ste na poti vere nenadomestljivi. Pomembno je razmišljanje škofa Marjana Turnška, ki pravi: »Kakor poklekemo pred Najsvetejšim, bi lahko pokleknili pred zakoncema, družino, saj je odsev Svete

NOVEMBER

Prosimo za nove poklice v vseh vejah salezijanske družine, da bi lahko še naprej v moči svoje karizme mlade vodili na pot svetosti.

DECEMBER

Prosimo za družine, da bi bile odprte za življenje in bi svoje otroke vzgajale v veri.

JANUAR

Prosimo za vse, ki iščejo zaposlitev, da bi našli zase primerno delo in pravično plačilo.

Trojice. Že nekaj časa se v Cerкви moli ne samo za duhovne in redovne poklice, ampak tudi za mlade, da bi se velikodušno odločali za zakonsko življenje. V veri zakoreninjene družine vnašajo mladostnega duha v vsako župnijsko občestvo, zato so nepogrešljive oznanjevalke mladostne Cerkve. Ker jabolko ne pade daleč stran od drevesa, lahko v družinah, ki so zakoreninjene v Bogu, rastejo mladi, ki bodo prepoznali svojo pot poklicanosti v zakonski, redovni ali duhovni poklic. Enako velja za redovne skupnosti. Ob njih bodo mladi spoznali svojo lastno poklicanost in Bog bo po svoji previdnosti mlade nagovarjal in vabil tudi v posvečeno življenje. »Prosimo torej Gospoda žetev, da pošlje delavce na svojo žetev«. (Mt 9,38).

DELAVCI NA POLJU

Don Bosko je o prispodobi žitnega polja razmišljal o raznovrstnih delavcih, ki so potrebni za njegovo obdelavo.

Za delavce na polju se štejejo vsi, ki na nek način prispevajo za reševanje duš. Dobro prisluhnite, tu omenjeni delavci niso samo duhovniki, pridigarji in spovedniki, kot bi mogel kdo sklepati; seveda je njihovo delo bolj neposredno in z žetvijo se bolj trudijo, a vendar niso sami in tudi sami ne bi zadostovali. Poglejte na polje, kakšna raznolikost delavcev. Eden orje, drugi krči zemljišče, zopet drugi z motiko poravnava; nekdo drug z grabljami ali palico raztolče grude in jih izravnava; eni vržejo seme, drugi ga zakrijejo; eni izruvajo zel, ljuljko, plevel; eni plevejo, drugi ruvajo, tretji režejo; eni ob primernem času zalivajo; eden žanje in zлага klasje v snope in le-te v kupe, eden snope naloži na voz in odpelje, drugi jih nato razdre, zopet drugi pa udarja po klasu; eden nato ločuje seme od slame, drugi zrnje zbira in ga nasuje v vrečo in jo odnesejo v mlin, kjer drugi iz zrnja pridobijo moko; eden nato preseje

moko; zopet drugi jo umeši v testo in ga oblikuje. Vidite, dragi moji, kakšna raznolikost delavcev je potrebna, preden žetev uspe v svojem namenu, da nam da izvrsten kruh nebes. Kot na polju so tudi v Cerкви potrebni delavci vseh vrst.

Sv. Janez Bosko je poleg salezijancev ustanovil še druge veje salezijanske družine, da bi se tako lahko vsak mlad človek prepoznal v kakšni od njih in se vanjo dejavno vključil. Božji služabnik Andrej Majcen je rad govoril mladim: »Dragi fant, drago dekle, ne zafrčkaj svojega življenja.« V tej misli je zaobjeta vsa njegova skrb za njih. Če se je v svojem času tako neutrudno zavzemal za mlade in njihovo pravo poklicno usmeritev, bo tudi danes z veseljem pri Bogu prosil za nas in za vse mlade, ki iščejo pravo pot življenja. Zaupno ga zato v molitvi prosimo, naj pri Bogu posreduje za nas. Ne podcenjujmo pomoči, ki nam jo nudijo naši nebeški priprošnjiki. ■

... KI JE SVETEGA DUHA POSLAL

S. IRENA NOVAK HMP

Bogu se je zdelo prav, da skrivnosti odrešnja človeka ni slovesno razodel, preden je izlil Svetega Duha, ki ga je Kristus obljubil. Tako vidimo apostole, ki so pred binkoštnim dnevom »enodušno vztrajali v molitvi z ženami in z Jezusovo materjo Marijo in z njegovimi brati« (Apd 1,14). Prav tako pa vidimo tudi Marijo, ki v molitvi prosi dar svetega Duha, ki jo je že obsenčil ob oznanjenju, kot pravi konstitucija 2. vatikanskega koncila o Cerkvi.

»Ko je prišel binkoštni dan, so bili vsi zbrani na istem kraju. Nenadoma je nastal z neba šum, kot bi se bližal silovit vihar, in napolnil vso hišo, kjer so se zadrževali. Prikazali so se jim jeziki, podobni plamenom, ki so se razdelili, in nad vsakim je obstal po eden. Vsi so bili napolnjeni s Svetim Duhom in začeli so govoriti v tujih jezikih, kakor jim je Duh dajal izgovarjati. V Jeruzalemu so tedaj prebivali Judje, pobožni možje iz vseh narodov pod nebom. Ko se je razširil glas o tem, se je zbrala množica ljudi, ki so bili vsi iz sebe, ker jih je vsakdo slišal govoriti v svojem jeziku. Strmeli so, se čudili in govorili: »... vsi jih slišimo, kako v naših jezikih oznanjajo velika Božja dela!« (Apd 2,1-11).

Apostolska dela, v katerih Luka opisuje rojstvo in čudovito življenjskost prve Cerkve, se začnejo z naznanilom bližnjega prihoda Svetega Duha. V tem pričakovanju so bili vsi skupaj z Marijo zbrani v molitvi. Ona je izkusila nežno in močno delovanje Svetega Duha, ki je v njej izvršil čudež Jezusovega deviškega rojstva.

Marija je podoba Cerkve, ki jo bo Sveti Duh s svojim prihodom storil rodovitno in kot deviško mater množice otrok, množice, ki je nihče ne bo mogel prešteti. Marija ni kot vodilni član te še negotove in prestrašene skupnosti, pač pa kot srednica. Vidni voditelj je Peter, ki že v tem trenutku vzame v roke krmilo; a srce in um vseh sta obrnjena k Mariji, ki jim je dala Kristusa, sedaj pa jih s svojo priprošnjo pripravlja sprejeti Svetega Duha.

Pripravlja jih z zelo osebno in razsvetljeno katehezo, kot je to mogoče razumeti iz Lu-

kovega evangelija. V vsakdanjih srečevanjih apostoli v njenem obličju vidijo podobo njihovega Gospoda, predvsem pa spet poslušajo njegove besede. Dogodki, trditve, podrobnosti iz Jezusovega življenja, ki jih do takrat niso poznali, prihajajo v Marijini šoli do njih. Učiteljeva podoba in učenje, kot jim jo predstavlja Marija, prodira vedno jasneje v njihove zavesti. Morda niso nikdar tako kot v tistih dneh razumeli Učitelja in njegovega nauka.

Ona je odprla njihov um in njihova srca, da so lahko sprejeli Tolažnika, ki ga je, kot je obljubil, Jezus poslal po svojem vnebohodu.

Kakor je po delovanju Svetega Duha v mrzlem betlehenskem hlevu rodila na svet Kristusa, tako sedaj v dvorani zadnje večerje poraja Cerkev in postane mati vseh verujočih.

Vprašajmo se: Kdo je »veliki Nepoznani«? Kdaj začne prebivati v človeškem srcu? Kdaj dopolni zrelost krščanskega življenja? Kakšno mora biti srce, ki ga sprejme?

Sveti papež Janez Pavel II. uči: »Duhovno binkoštni dogodek ne spada samo v preteklost: Cerkev je vedno v dvorani zadnje večerje, ki je vedno navzoča v njenem srcu. Cerkev vztraja v molitvi kakor apostoli s Kristusovo materjo Marijo ter s tistimi, ki so v Jeruzalemu sestavljali prvo jedro krščanske skupnosti in so v molitvi pričakovali приход Svetega Duha. ... Sveti Duh je s svojo močjo obsenčil Marijino deviško telo ter v njej povzročil začetek božjega materinstva. ...

Blagor ji, ki je verovala – tako pozdravi Marijo njena sorodnica Elizabeta, ki je tudi 'polna Svetega Duha'. ... Marija je vstopila v odrešenijsko zgodovino sveta s pokorščino vere. In vera je po svojem najglobljem notranjem bistvu odprtost človeškega srca pred darom: pred darom, s katerim Bog razodeva samega sebe v Svetem Duhu. ... Ko Cerkev zre na Marijino skrivnostno svetost in posnema njeno ljubezen, postane tudi ona sama mati in ... z močjo Svetega Duha varuje neokrnjeno vero, trdno upanje in iskreno ljubezen.« (Iz okrožnice o Svetem Duhu).

ZNAMENJE BOŽJE LJUBEZNI ZA MALE

PRIPRAVILA S. MARIJA ZABRET HMP

V letošnjem letu se veselimo 140-letnice rodovitnega misijonskega poslanstva in dela sester hčera Marije Pomočnice v Južni Ameriki. Sestra Giovanna Borgna, sestra Angela Cassulo, sestra Angela Denegri, sestra Teresa Gedda, sestra Teresa Mazzarello so bile prve sestre, ki so iz »morneškega gnezda« odplule v svet, za Božjim klicem, ki jih je nezadržno vabil, naj ponesejo veselo oznanilo evangelija tistim, ki zanj še niso slišali. Don Bosko je svoje misijonske sanje razširil tudi na prvo skupnost hčera Marije Pomočnice v Morneseju v severni Italiji do te mere, da so si vse želele postati misijonarke. Skupaj s sv. Marijo Dominiko Mazzarello so sestre kar tekmoval, katera bo bolj pripravljena vse zapustiti in oditi v tisti neznani in nekoliko divji del sveta, kot so si ga predstavljale.

Leta 1877 je »padla odločitev«. Izbranih je bilo šest mladih sester, a polnih navdušenja in vere, da bo Bog po njih lahko naredil velike reči. Med dogodki, ki so zaznamovali dogajanje prve misijonske odprave, je eden zelo simpatičen, a tudi zelo pomenljiv, opisan pa v 2. zvezku letopisa z naslovom Cronistoria: »Kmalu zatem, ko so vse [sestre] zbrane ob predstojnicah za zad-

nje trenutke slovesa, se don Cagliero prikaže s še eno čudovito sliko na platnu: Marija Pomočnica, ki drži v rokah ljubkega, nasmejanega Otroka. 'Ukradel sem jo v valdoški zakristiji,' pravi v šali, 'ukradel sem jo za vas.' Naslikal jo je gospod, ki je imel težave z očmi in je bil na tem, da oslepi. Zatekel se je k don Bosku, ki je gospoda, potem, ko ga je s čopičem vodil po platnu, blagoslovil. Od takrat je bil bolnik povsem zdrav in nam je daroval to, tako lepo Božjo mater. To je čudežna slika: razveseli te že pogled nanjo! Don Bosko jo je ponovno blagoslovil in jo pošilja misijonarkam. 'Nesite jo s seboj in naj vas Božja mati blagoslavlja ter spremlja na dolgem potovanju.'«

Dejansko se slika Marije Pomočnice z nasmejanim Otrokom še danes nahaja v kraju Villa Colón (Montevideo), prav v kapeli inšpektorialne hiše. Nobene-

ga dvoma ni, da je čutenje »biti družina« omogočila navzočnost Matere Pomočnice in nasmejanega Otroka. Naše prve misijonarke so se vedno zavedale zaklada, ki so ga prinesle v Ameriko: podobe, ki jo je blagoslovil don Bosko; Njej so se popolnoma izročile in iz kraja Villa Colón so izžarevale ljubezen ter zaupanje v Marijo Pomočnico, ki je bila in je še vedno značilnost vseh HMP Urugvaja ter nekdanjih gojenk/-cev. Marija je vedno hodila pred njimi in je tudi danes korak pred nami ter odpira pot za oznanjevanje Jezusa in njegovega evangelija.

Prisluhnimo še pričevanju sester iz Urugvaja, kako tudi danes doživljajo moč Božjega Duha, ki še vedno prebujata in odpira srca za svoje delovanje kot pred 140 leti: »To prvo skupino misijonark je sestavljalo šest zelo mladih sester, med katerimi so bile tri stare komaj 17 let; oblikovale so se v ozračju morneške hiše, ki je kar drhtela od don Boskovih misijonskih sanj; 'grem jaz' se je ponavljal z evangeljsko naravnostjo in s tem duhom 'misijonske razpoložljivosti' so prišle v našo deželo. Tisti robček, ki ga je Giovanna Borgna prestregla na ladji, ko je padel iz tresočih se don Boskovih rok, je bil zagotovo znak te razpoložljivosti za misi-

jon, ki jo je svetnik vtisnil v svoje sinove in hčere. Ta misijonska razpoložljivost, ki je bistvo naše karizme, nas polni s 'svetim ponosom', saj je iz Urugvaja odšlo mnogo sester, ki so ponesele dar karizme drugim narodom. Vsekakor je treba to razsežnost še razviti in ji omogočiti rast; moramo jo okrepiti v današnji stvarnosti, ki močno potrebuje Jezusovo navzočnost.»

Bogu hvala, misijonski polet ni ostal samo v Južni Ameriki, Jezusovo naročilo »pojditе in naredite vse narode za moje učence« še vedno odmeva tudi na naših tleh in v srcih naših sosester, v celotni salezijanski družini in med mladimi. Ponesimo Jezusovo oznanilo tja, kjer se Božja beseda izgublja. Naj zaključim svoje razmišljanje z mislijo bl. Antona Martina Slomška: »Kdor hoče druge vneti, mora sam goreti.«

Družina Smo!

 agustinaelafornice.com

 K&NB

VSE SE POMNOŽI IN POVRNE

MOJCA ŠPENDE

- **KDO?**
Mojca Špende
- **KJE?**
Namaacha, Mozambik
- **KDAJ?**
Poletje 2017
- **KAJ?**
Salezijansko misijonsko prostovoljstvo

Potovanje iz letališča v Namaacho je bilo polno pričakovanja. Če smo se na letalu spraševali, kaj vse nas čaka, smo lahko sedaj že v polnosti občudovali afriško naravo, ki je bežala mimo nas, ko smo s poltovornjakom hiteli do našega cilja. Mozambik je država na jugu Afrike, pristali smo v glavnem mestu Maputu, od tam pa odšli v Center Marije pomočnice čisto ob tromeji z Južnoafriško republiko in Svazijem. S svojim prihodom smo sprva precej razburkali verjetno precej utečen ritem v internatu. Dekleta so bila navdušena nad našim prihodom. Dotiki, objemi, lepe besede, vsi se želijo dotakniti

tvojih las ... A evforija prvega dne mine in prišel je čas, ko smo dobili svoje zadolžitve. S Chiaro iz Gradca in salezijancem Hanzejem Rosenzopfom smo v Mozambik prišli preko organizacije Inicativ Angola, Larisa in Anja pa preko POTA. (Gospod je poskrbel, da smo potovali istočasno in smo tako imeli priložnost za hitro spoznavanje na letalu).

Sestra Maria Pedro, predstojnica v centru, nam je predstavila plan dela. Ker smo tja prišli ravno v času, ko so se začele zimske počitnice, je bil urnik precej drugačen kot med šolskim letom. Ob dopoldnevih smo nudile učno pomoč dekletom v internatu.

Larisa je učila informatiko, Anja in Chiara sta delili svoje znanje angleščine, sama sem se ukvarjala s poučevanjem fizike, za kemijo in matematiko pa sta poskrbeli prostovoljki iz Španije. Popoldnevi so bili še pestrejši, odvijal se je namreč 14-dnevni oratorij. Pripravili smo različne ustvarjalne delavnice, kjer so otroci lahko ustvarjali iz materialov, ki smo jih prinesli s sabo. Izvajali smo matematično, glasbeno in angleško delavnico. Oratorij so obiskovali okoliški otroci in seveda dekleta iz internata.

V centru Colegio Maria Auxiliadora deluje dekliški internat, kjer biva 100 deklet, šola, ki jo obiskuje približno 1000 otrok, ter vrtec. V Mozambiku je naš obisk koordinirala slovenska misijonarka s. Zvonka Mikec. V veliko pomoč in oporo med celotnim bivanjem pa nam je bila tudi laična misijonarka Katarina Tomc, ki v centru pomaga na mnogih področjih, uči dekleta in jim je kot mama.

V pripravi na letošnji misijon sem imela večino časa pred očmi to, da otrokom tam čim več pomagam. Razdati samo sebe in znanje, ki ga imam, je največ, kar lahko ponudim. A kaj hitro sem ugotovila, da je misijon mnogo več. Med urami učne pomoči, v prostem času in med večernim gledanjem televizije pogovor z dekleti nanese na marsikatero temo. Odpro se marsikatera vprašanja, rane, bolečine in tudi radosti. Odraščajoča dekleta bolj kot vse znanje nujno potrebujejo tudi iskren in pristen pogovor, čas za izpoved in dileme, ki jih mučijo, a si sestre pri vseh obveznostih težko vzamejo čas za vsako posebej. Posebno pozornost potrebujejo tudi mlajša dekleta, ki zvečer pred spanjem proseče čakajo na materinski objem. Vsak tak trenutek se me je močno dotaknil.

Imela sem priložnost spoznati tudi domačine izven zidov centra. Videti, kako živijo in kje, kako imajo malo, a so kljub vsemu bogati, ker so zdravi in otroci lahko hodijo v šolo. Kako ponosno in gostoljubno postrežejo gosta, ki pride na obisk. Za preživetje se znajde vsak po svoje. Veliko ljudi, predvsem

Kerečev misijonski sklad

Do 30. 9. 2017 ste darovali Zupančič A., Malovrh F., Rihtar F., Vukšinič J. in S., Matej Češnar in drugi neimenovani dobrotniki misijonov. Bog povrni!

mladih, zaposlujeta dve tovarni, kjer polnijo vodo in sta v neposredni bližini. Mnogi prodajajo na tržnici, nekateri se znajdejo s svojimi ročnimi spretnostmi in ustvarijo enostavna, a prelepa oblačila, spet drugi so frizerji in na svojem dvorišču poskrbijo za značilne afriške pričeske.

Ta izkušnja je bila in je še vedno zame bogastvo mnogih razsežnosti. Naučiš se tudi prilagoditi. Prilagoditi se je bilo potrebno enomesečnemu bivanju s prostovoljkami, ki se prej nismo poznale. Tudi to nas je obogatilo. Prilagajanje se tukaj ne konča; drugačna hrana, bivalni pogoji, razmišljanje in navade domačinov ...

Kmalu uvidiš, da se je vse, kar si dal, pomnožilo in vrnilo. Nisem jaz tista, ki dajem pomoč, ampak jo prejemam. Prejemem jo, ko sem deležna iskrenega nasmeha, tople besede, razveseli me pogled na stvarstvo, vedno znova me presune Njegova veličina. Eno stvarstvo, en svet, sestra luna, ki jo vidim s svojega balkona, je ista kot tista v Namaachi. Svet tam doli ni drugačen, ni tuj in to kaj kmalu spoznaš, če zamenjaš očala. Izbereš tista, s katerimi gledaš širše in vidiš svet, ki je tako drugačen od našega, obenem pa čisto blizu srca. ■

»TROBENTA ZADONI NAJ ZDAJ: SVETOSTI POT NAS VODI V RAJ!«

ANDREJ MAJCCEN

A. SLAVKO SNOJ, VICEPOSTULATOR

»Pisateljica, prevajalka, lektorica, učiteljica, pesnica in še marsikaj. Vse to je Berta Golob.« Tako jo predstavi Spletno mesto za zrela leta RTV SLO v rubriki Moja generacija. Poleg drugega je profesorica napisala tudi strip za mladino: Misijonar Andrej Majcen (2013). Prosili smo jo, naj nam v verzih predstavi nekaj osrednjih tem Majcnove svetniške osebnosti iz njegovih Duhovnih dnevnikov. Tako so se rodile pesmi, ki jih tu objavljamo.

»Kristusova ljubezen nas priganja« (ali: vnema, 2 Kor 5,14). Ta Pavlov vzklik je eden od prvih vzgibov v zapiskih Božjega služabnika Andreja Majcna; začno se s pripravo na zlato mašo in osemdesetletnico življenja. V drugem zvezku Duhovnih dnevnikov, leta 1984, pravi: »Naj salezijansko svetost živim / in svoj rojstni dan (30. 9.) ter krstni dan (9. 10.) slavim. / Slavim pa naj tako, da to leto sveto živim /.../ Da z nedeljenim srcem Bogu ves bi služil, / don Bosku in Mariji v sreči se pridružil« (AM D2, 3). Kakor Slomškova

tako tudi Majcnova beseda dostikrat preide v rimo. Te navdihujoče strani je pesnica prelila v pesem:

Caritas Christi urget nos

Ljubezen božja naj razvnema in prežari naj nam duha da bomo mogli poleteti skozi temine do neba.

Ljubezen božja, ki razvnema telo in čustva in razum, z usmiljenjem nas čaka, vabi in osrčuje nam pogum.

Ljubezen božja neizmerna, nebeško lep je njen obraz, ta njena luč, ti njeni žarki v ta svet žarijo naj iz nas.

Svetniki vsi so v njej plamteli, se Bogu izročili v dar, ljubili, upali, verjeli, saj njihov cilj je bil - oltar!

Neobvezni refren:

Caritas Christi, božji obraz, caritas Christi, objemi nas.

Vzporedna prednostna Majcnova misel je vedno na Marijo: »O, Marija, Pomočnica bila si in boš nam ti« (AM D2, 11). Pravi, da je dr. Franc Walland, rakovniški ravnatelj od 1922 do 1925, dal nad vhodom v svetišče postaviti ta napis (ki ga ni več). Tu se vsiljuje judovska zgodba, ki pripoveduje o ugašajočem zgodovinskem spominu: Zdaj lahko še ponovimo ta vzklik z napisa, mi, ki smo ga videli.

Zanamci bodo rekli le: Pravili so, da je bil tam napis. Naslednji rod pa bo samo še vprašal: Kakšen napis in kje da je bil? Berta Golob takole upesni Majcnovo zaupanje in izročanje Mariji:

Totus

Totus tuus sum, Marija Pomočnica, sveta Mati; sredi grešnega sveta milina čistega Srca.

Totus tuus sum, Marija, ti med zvezdami Danica in večerne zarje Ave, vredna vseh časti in slave.

Totus tuus sum, Marija, bodi mojih dni Vodnica; o, Marija Pomočnica, o, Marija Pomočnica.

Vsakoletni krstni dan obhaja Majcen kot enega svojih »intimnih« praznikov. Ob osemdesetletnici se dobesedno razpoje (AM D2, 15-16). Pesnica ta večni odmev žuborenja svete vode in kipenje življenja strne v naslednjih pesmih.

Krščen

Vode Jordana šumijo davno krstno melodijo; in z milostjo se prepajilo je moje belo oblačilo.

Ko bil mi krst je podarjen, sem v božji vrt bil presajen; zdaj v meni sije božji Eden, zdaj božje sem ljubezni vredni.

Oznanjam v svetu naj Boga
z vsem žarom svojega srca;
ker s krstno vodo sem oblit,
moj krst je večne sreče svit.

Pot

Vse od rojstva in do smrti
je vsak človek v čas ujet.
Skozi letne čase riše
svojo tanko bežno sled.

Dolge ure, kratki hipi,
sončni dnevi, mrak noči ...
Kar prihaja, kar odhaja,
Božja roka mu deli.

Glasbilo psalmista in njegova
molitev (Ps 144,9) zlatomašniku
Majcnu navdihne naslov: »Naj doni
zlatomašna harfa«. V verzih Berte
Golob zazveni v naslednjo
melodijo:

Harfa zlatomašna

Strune harfe zlatomašne
naj se tiho oglasijo
in s trepeti moje duše
naj Gospoda počastijo.

Pot svetosti mi odpiraš,
svoje okno v temni svet,
da ne bil bi, poln nemira,
v zanke grešnosti ujet.

Harfa moja zlatomašna
na strune zvonke Te časti,
in za to, da služim Tebi,
naj vsa večnost Ti zveni.

A kakor psalmistu je tudi
zlatomašniku harfa premila,
zato še: Trobenta zadoni naj
zdaj: / svetosti pot nas vodi
v raj! (prim. AM D1, 7).

Na naših vsakdanjih poteh
in po upadlih močeh se za-
tekajmo k mogočni priproš-
nji nebeškega trubadurja
Andreja. ■

Pomirjen mož, v miru z Bogom in z vsemi, tudi s tistimi,
ki so ga ugrabili, zmožen tudi šale na račun tega, kar je doživel.

TOM UZHUNNALIL SDB

POVZETO PO ANS

Kako si preživel 18-mesečno ugrabitev?

Pravzaprav je bilo le dolgo čakanje, ko nisem vedel, kaj početi.
Molil sem. Noge in roke sem imel zvezane le nekaj dni. Molil sem,
kolikor sem le lahko, po vseh mogočih namenih. Spal sem, molil,
razmišljal o lekcijah tehničnega pouka, ki sem ga poučeval, v
glavi sem se pripravljal na pouk ... Tako so minevali dnevi, ne da
bi imel kakršnekoli informacije od zunaj, niti nisem vedel, kje se
nahajam. Ugrabitelji me niso mučili, bili so korektni. Trikrat na
dan sem dobil hrano. Enkrat so me izprašali o meni, družini, kje
vse sem bil, o ljudeh, ki jih poznam ... Bil sem njihov ujetnik, ves
dan sem sedel na tleh na penasti podlagi. Ko sem bil utrujen,
sem se ulegel in zaspal.

Kaj si doživel ob smrti štirih sester in drugih ob napadau v Adnu?

Bil je petek, 4. marec
2016. Po jutranjem evha-
rističnem češčenju in bla-
goslovu petih sester sem
šel na zajtrk. Nato sem
nekaj časa v kapeli molil.
Okoli 8.40, ko sem izstopil
iz hiše, sem začutil udarec s kopitom, takoj za tem mi je eden od
ugrabiteljev zvezal roke. Dejal sem le, da sem Indijec. Posedli so
me na stol blizu glavnih vrat ustanove. Sestre so bile že na delu
pri oskrbi starejših. Poveljujoči je odšel k njim in pripeljal dve se-
stri, vrnil se je in pripeljal še dve. Pete sestre ni našel. Vrnil se je,
prvi dve sestri odpeljal na dvorišče, da ju nisem mogel videti, in
ju ustrelil. Nato je prišel po drugi dve in storil enako. Samo molil
sem, naj bo Bog usmiljen s sestrami in se usmili ugrabiteljev.
Nisem jokal, ni me bilo strah smrti. Zgrabili so me in me strpali
v prtljažnik. Nekdo je odšel v kapelo, vzel tabernakelj z Najsvetej-
šim in ga vrgel zraven mene. Nato so me odpeljali.

Kako so ugrabitelji posneli video?

Vse so načrtovali sami. V naprej so mi povedali, da bodo posneli
video za odkupnino. Lahko sem jih le ubogal. Kričali so in povzro-
čali hrup, kot da me pretepajo, a mi niso storili hudega. Upali so,
da jim bo video čimprej prinesel odkupnino.

Kako se počutiš sedaj, ko si svoboden?

Gospod je storil veliki čudež, da mi je podaril novo življenje. Če
me je rešil, pomeni, da ima z menoj načrte, želi da živim in pri-
čujem Zanj. Za to se želim zahvaliti vsemogočnemu Bogu, Cerkvi
v Indiji in Vatikanu, salezijanski družbi, svoji družini in vsakemu
posamezniku, ki je molil za mojo osvoboditev. Prepričan sem, da
mi je bilo zaradi njih prizanešeno. ■

»VZGOJNA INŠTALACIJA«

MARKO KOŠNIK SDB, RAVNATELJ SALEZIJANSKE SKUPNOSTI NA RAKOVNIKU

Dragi dobrotniki in dobrotnice! Hvala vam za vaše darove, ki jih namenjate za Majcnovo hišo. Prizadevamo si, da bi Rakovnik deloval kot celota. V arhitekturnem smislu bo to povezovanje omogočila prav Majcnova hiša.

Dobrotniki za obnovo Rakovnika

Do 21. 9. 2017 ste darovali Benčan C., Brezavšček R., Cigoj M., Čeferin M., Habe F., Hribar J., Huth D., Kastelic I., Klemenčič M., Kordiš A., Pirc A., Rajnar F. in A., Sajko M., Snoj V., Tušar C., Urbas M., Vončina L., Zupančič A., Žveglič M. in drugi neimenovani dobrotniki. Bog povrnil!

Čutimo, da pri njenigradnji in obnovi Rakovnika nismo sami. Še posebej izkušamo podporo in zaupanje pri našem delu za mlade. Samo za primer: letošnji oratorij na Rakovniku je obiskalo čez 500 otrok, v Glasbeno šolo Rakovnik je vpisanih okrog 280 učencev, verouk obiskuje prek 400 učencev, začeli smo tudi z dijaškim domom, v katerem živi 9 dijakov. Tudi koledar za novo pastoralno leto je poln programov in dogodkov.

Kaj pa se dogaja na področju gradnje in kako daleč smo? Majcnova hiša ima že stene, streho, okna, celo fasada je že pri koncu. Dokončujejo notranje urejanje in inštalacijo. Ah, ta inštalacija! Ko je zunanjščina v grobem končana, se dela premaknejo v notranjost hiše. In takrat gradnja za zunanje opazovalce postane dolgočasna. Toda ko človek vstopi v notranjost, kmalu ugotovi, kaj se dogaja. Vse, kar je bilo

sezidano, je potrebno nekako med seboj povezati. Seveda je pomembna funkcionalnost, pa estetika – kako izgleda, toda to ni bistveno za delovanje hiše. Najbistvenejše se skriva, če tako rečem, pod kožo. Kakor človek pod kožo skriva inštalacijo telesa – mišice, kite, živce, žile – tako tudi hiša pod ometi skriva napeljavo, brez katere nič ne deluje. Koliko denarja in energije, natančnosti in znanja je vloženo v inštalacije, in to samo zato, da je hiša primerna za prijetno, udobno in varno bivanje. Inštalacija torej. Zelo pomembna je. Njena funkcija je, da na najsodobnejši način oskrbuje hišo z raznovrstno energijo, ki sveti, greje, daje signale, opozarja itd.

Vrnimo se nazaj k ljudem, programom, »vzgojni inštalaciji«. Za don Boska je inštalacija, ki salezijansko hišo naredi za oratorij, prostor, program, vzgojni načrt, skupine, koledar. To je tista napeljava, po kateri se pretaka energija vzgojnih odnosov. Vse to sooblikuje prepotrebno klimo sožitja in soustvarjanja med salezijanci, mladimi, starši in drugimi.

Majcnova hiša v prvi vrsti pomeni nov komunikacijski prostor povezovanja, ki bo omogočal, da vsa ta »vzgojna inštalacija« od prostorov in programov do skupin lahko odgovarja na izzive in zahteve sodobnega časa.

31. avgusta je v okviru Doma Janeza Boska Želimlje zaživela dislocirana 9. vzgojna skupina na Rakovniku. Sprejeli smo devet fantov, ki obiskujejo srednje šole v Ljubljani. Do konca leta želimo Majcnovo hišo dokončati do stopnje za vselitev. S preselitvijo salezijanske skupnosti v Majcnovo hišo bomo omogočili, da z novim šolskim letom lahko sprejmemo 50 novih dijakov. Hvaležni vam bomo za vsak dar, podporo, molitev in dobro besedo.

Svoj dar lahko nakazete na:

Salezijanci

Rakovniška 6, 1000 Ljubljana

TRR SI 56 0201 0001 1929 123

NAMEN CHAR

REFERENCA 400-01 (RAK)

Dijake dijaškega doma na Rakovniku in njihove starše je prvi dan pozdravil Peter Končan, ravnatelj Doma Janeza Boska v Želimlju, katerega enota je tudi dijaški dom na Rakovniku.

TEMELJ DRUŽINE

RAZMIŠLJA NEŽA SNOJ

Bog je ustvaril človeka po svoji podobi, po Božji podobi ga je ustvaril, moškega in žensko je ustvaril. (1 Mz 1,27)

Današnja generacija mladih se v svetu vse pogosteje sooča s temami, kot so poroke oseb z drugačno spolno usmerjenostjo in njihove posvojitve otrok ... in konec koncev z vprašanjem, ali sploh obstaja moški in ženski spol. Tudi sama sem se pogosto ukvarjala s temi vprašanji, saj sem del generacije, ki odrasča v času političnih sprememb na tem področju in s tem povezanimi referendumi. Najbolj pa se me je ta tema dotaknila lani, ko sem delala seminarsko nalogo na temo teorije spola, ki v svojem bistvu pravi, da sta različnost moškega in ženskega spola le posledica vzgoje in družbenih vidikov in ne posledica identitete same.

»Moškega in žensko je ustvaril.« Verjamem, da je to ključni del identitete vsakega posameznika. Bog ne izpostavi, da je ustvaril visokega in nizkega, črne in belega ... Ne, Sveto pismo že na začetku poudari bistvo vsakega posameznika, poudari moškost in ženskost. S tem, da danes mlade prepričujemo, da se lahko sami odločijo, kaj bodo, fant ali dekle, majemo trdno zakoreninjene tisočletne temelje. In ne samo to. Velike, radovedne in predvsem zmedene glave najstnikov – poleg tega, da v času mladostništva spoznavajo sebe, svoje

telo in osebnost – begamo in jim jemljemo njihovo bistvo.

Zrelativizirana vloga moškega in ženskega spola v svetu vse bolj vpliva tudi na prepričanje, da za otroka ni pomembno, da ima očeta IN mater. Seveda to zaradi različnih življenjskih okoliščin ni vedno možno (npr. smrt v družini), vendar v takih okoliščinah lik enega od manjajočih staršev še vedno ostaja živ. A verjamem, da bi kot družba morali narediti vse za to, da bi imel vsak otrok možnost živeti ob očetu in mami. In točno to je razlog, da sem bila proti temu, da bi lahko dva homoseksualca posvojila otroka. Dva očeta sta lahko super očeta, nikoli pa otroku ne moreta dati tega, kar mu lahko da mama. In obratno.

Prepričana sem, da ima vsak človek svoje dostojanstvo ne glede na katerokoli okoliščino. Prav gotovo tudi ne glede na tako ali drugačno spolno usmerjenost. Oni so ljudje prav tako kot jaz. Bog jih ljubi prav tako, kot ljubi mene. Pa vendar dejstvo, da jih kot osebe lahko spoštujem, ne more spremeniti mojega prepričanja, da sta temelj družine moški in ženska, oče in mama.

Želim si, da se tako mnenje, kot je moje, v današnjem svetu ne bi takoj označilo kot nestrpnost. Želim si, da bi se razumelo kot iskreno željo ohraniti zavedanje, da je družina temelj naše družbe, tudi našega naroda, in kot taka vrednota, za katero se je vredno boriti.

Animatlon ob koncu poletnih oratorijev

Animatlon ali oviratlon za oratorijske animatorje je letos potekal drugič. Kljub dežju se je v Želimljem zbralo 500 mladih, ki so svojo mladostniško energijo in zagnanost preizkusili na ovirah vseh vrst. Blato, voda, prepreke, plazenje in bređenje – nič jim ni moglo do živega. Program je sestavljala tudi sveta maša, pri kateri so se zahvalili za blagoslov več kot 300 oratorijev, ki so poleti potekali po celi Sloveniji, in sproščeno druženje ob hrani in pijači.

Kakor otroci ... Oratorij za družine, ki ga pripravlja Marijanišče, je tudi letos napolnil veržesko salezijansko ustanovo s številnimi družinami, veseljem, pesmijo in smehom. Udeleženci so postali kakor otroci drug do drugega in do Boga, kar je bila tudi glavna tema letošnjega enotedenskega druženja, ki ga je vodil Peter Pučnik z domačimi in gostujočimi animatorji. Teden so zapolnili kopanje v bližnjih termah, izlet na Goričko, družabni večeri, obiski pri ekoloških kmetovalcih, ustvarjanje v Centru DUO, zabavne igre in zaključni družabni večer Družina ima talent.

Vroč oratorijsko poletje Ob 100-letnici Marijinih prikazovanj v Fatimi so v njenem duhu na poseben način dihali tudi letošnji oratoriji. Otroci so namreč pod geslom Dotik nebes spoznavali prav življenje naše nebeške Matere. Število oratorijev sicer še vedno vztrajno raste. Letos se jih je po vsej Sloveniji izvedlo že več kot 300. Udeležilo se jih je okrog 22.000 otrok, soustvarjalo pa jih je preko 6.500 animatorjev. Letošnja novost je bila uvedba certifikata Oratorijski voditelj, ki smo ga podelili 240 mladim voditeljem. S tem so se zavezali k še večjemu trudu za kvalitetno skrb za otroke in animatorje oratorija.

Hudo dobri letošnji uskovniški tedni Uskovnica je velik čudež, ki je tudi letos zbral okoli 230 mladih iz vseh koncev Slovenije. Trije termini, ki po komentarjih udeležencev kar prehitro minejo, so bili letos v znamenju odkrivanja svoje prave identitete – katere so tiste vloge, ki jih imamo v življenju, katera je naša prava identiteta, kako smo si med sabo različni in podobni ter kako zares unikatni, edinstveni in hudo dobri smo ravno zaradi Boga. Ob jutrih so mlade prebujale domiselne budnice, razveseljevala jih je uskovniška pošta, debatirali so v skupinah, prisluhnili predavateljem v dopoldnevih in Bogu v popoldanski tišini, skupaj prepevali pri mašah, se veselili ob večerih ... in upajmo, da ohranjajo to veselje tudi sedaj v dolini.

Na uskovniških dnevih za odrasle so stavili na Ljubezen ■ Tudi letos so poleg treh Uskovniških tednov za mlade v koči na Uskovnici potekali Uskovniški dnevi za odrasle. V program so bili vključeni tudi njihovi otroci, za katere so skrbeli prizadevni animatorji. Letošnja vsebina Uskovniških dni za odrasle se je povezovala s spodbudo papeža Frančiška o pomembnosti družine. Na salezijanski način so pogledali na odnose v družini in pomen preventivne vzgoje (spremljanje). Tematike, o katerih so spregovorili, pa so bile potrpežljivost, služenje, odpušcanje in veselje z drugimi. Bilo je živahno, družinsko, zabavno, duhovno, umirjeno, sproščeno ... – salezijansko!

Duhovne vaje in jubileji ■ Letošnje duhovne vaje za sestre HMP je od 29. julija do 5. avgusta vodila s. Piera Cavaglia iz Rima, vrhovna tajnica. Vesele smo bile, da nas je s svojim zgledom in besedo navduševala za pristno salezijansko življenje v duhu sv. Janeza Boska in sv. Marije Mazzarello. Duhovne vaje so se zaključile z obnavljanjem zaobljub s. Barbare Močenič in z obhajanjem jubilejev. Skupaj s s. Marijo Imperl, s. Ljudmilo Anžič in s. Mimico Oblak (bila je duhovno navzoča) smo se Bogu zahvalile za njihovih 25 let zvestobe. Za 50 let zvestobe pa smo se zahvalile skupaj s s. Piero Cavaglia, s. Viktorijo Nemeč in s. Cilko Zadravec. Vse to se je odvijalo v župnijski cerkvi na Bledu, kjer nas je glavni mašnik salezijanski inšpektor Janez Potočnik spodbudil, da posnemamo Marijo v njenem velikodušnem služenju ob obisku

sorodnice Elizabete in se skupaj z njo veselimo mogočnih del, ki jih izvršuje v življenju vsake izmed nas.

Menjava vodstva inšpektorije ■ Na praznik Marije Snežne je bil za našo slovensko-hrvaško inšpektorijo Marije Pomagaj z Brezij dan menjava vodstva. Po zaključku slovesne sv. maše, ki jo je vodil salezijanski inšpektor Janez Potočnik, je bil trenutek menjava. Ob tem pomenljivem dogodku sta bili navzoči dve predstavnici vrhovnega sveta: s. Mira Peče, vrhovna svetovalka, in s. Piera Cavaglia, vrhovna tajnica. Nova inšpektorica, s. Mojca Šimenc, je prejela imena vseh sester v inšpektoriji in jih izročila Mariji kot šopek ter se pred njo zadržala v molitvi. Imena ji je izročila s. Damjana Tramte, ki je bila šest let v službi vodenja in animacije naše inšpektorije. Slavje se je nadaljevalo v dvorani našega Marijinega doma, kjer sta nas ob prigrizku pozdravila sam sv. Janez Bosko in sv. Marija Dominika Mazzarello, ki sta ju odlično predstavljala salezijanska sotrudnika zakonca Brigita in Klemen Lukman, ter sestram slavljenkam izročila simboličen šopek. Bogu hvala in Mariji Pomočnici za vse, kar delata v nas in po nas v mladih in ljudeh, ki jih srečujemo. V tem zaupanju gremo naprej v novo šestletje.

Pozdravljeni, zlatomašniki ■ V nedeljo 10. septembra so jesenski romarski shod na Rakovniku pozlatili trije salezijanski zlatomašniki. G. Anton Košir, duhovni pomočnik na Kureščku, g. Jože Mlinarič, misijonar v Ruandi, in Ivo Miklavc, župnik v Trebčah pri Trstu, so darovali zlato mašo, ki so jo s petjem povzdignili rakovniški pevci. Čutilo se je, da je njihovo darovanje zares en velik izraz hvaležnosti, zahvale in pričevanja zvestobe Gospodu in Mariji. Ravnatelj Marko Košnik jih je ob tej priložnosti pozdravil z besedami: »Pozdravljeni, zlatomašniki! Veselim se z vami, da ste se odzvali vabilu in prišli na Rakovnik. Rakovnik je na nek način izhodišče vsakega salezijanca. Tudi vaše življenje je bilo tako ali drugače povezano s tem svetiščem in Rakovnikom. Vaše leto posvečenja 1967 sega v čas po drugem vatikanskem koncilu, ko Cerkev začena novo pot prenove same sebe in pastoralnih pristopov ... Takrat ste kot mladi duhovniki in salezijanci zares zaorali v novo brazdo. Vsak svojo, smelo in dolgo – petdeset let. Hvaležni smo Mariji za vaše zlato duhovništvo, kajti ona je Mati duhovnikov. Po njej je vaše duhovništvo postalo rodovitno, kajti preko vas je Marija mnoge vodila h Kristusu, po Kristusu pa k Očetu.« Gospod Anton Košir je pri pridigi poudaril: »Rakovnik je zibelka mojega salezijanskega in duhovniškega poklica. Po posvečenju prva sv. maša, 8. 9. 1963 pred oltarjem

Marije Pomočnice tudi večne zaobljube. (...) Cerkev je bila posvečena 8. 9. 1924. To je bil vrhunec velikega marijanskega dogodka v škofiji – Marijanski kongres. Škof Jeglič v dnevnik navdušeno zapiše: **MARIJA ZMAGUJE!** »Od tod njena slava!« Da, od tod tudi zahvala Mariji, ki ju je varovala in ohranjala, enega v misijonih, drugega v vrtincih pastoralnega dela, kar sta po obhajilu v kratki zahvali poudarila še zlatomašnika g. Jože Mlinarič in Ivo Miklavc. Ob koncu sv. maše se je tudi inšpektor Janez Potočnik zahvalil zlatomašnikom za njihovo pričevanje zvestobe in ljubezni do duhovništva in ljudi ter jim po rokah rakovniških župljanov izročil čudovito podobo rakovniške Marije Pomočnice. MK

Ustvarjalni kamp ■ Že ime samo pove, da so udeleženci kampa v Veržeju pod vodstvom Ivana Kuharja ustvarjali: imeli so mini tečaj lončarstva in tudi praktično izdelali nekaj bolj ali manj uporabnih izdelkov. Spoprijeli so se s filcanjem in ličkanjem. A ker je ta čas počitniški, ni manjkalo kopanja v Termah Banovci, pa večernih iger in zabave. Sprehodili so se tudi do reke Mure ter si za zaključek spekli domačo pico po lastnem okusu. Petdnevni program so zaključili z razstavo izdelkov, ki so si jo lahko ogledali tudi starši in s sveto mašo, ki jo je daroval Peter Pučnik ter sklenili, da se prihodnje leto spet dobijo.

Savio kamp ■ Že 12. leto zapored se je sredi avgusta preko 80 ministrantov udeležilo počitniško-duhovnega tedna na Pohorju in v Ankaranu. Ministranti so pod vodstvom animatorjev in s pomočjo filma Knjiga o džungli spoznavali zgodovino odrešenja, program pa je bil celostno povezan še s kupico družabnih dejavnosti. V tem pristnem veselju pa smo spoznavali in se srečevali tudi z Bogom preko svete maše, jutranjih in večernih molitev, pričevanj animatorjev, pogovora z navzočimi duhovniki. PČ

Več novic iz salezijanskega sveta na Don Bosko Slovenija

Naslednji korak ■ Življenje je pot in na poti se je potrebno odločati, kam zaviti, katero smer ubrati. Tako je bilo tudi letos za našo postulanko Andrejo Žiher, ki je 7. avgusta storila naslednji korak in vstopila v noviciat. Noviciat se nahaja v Castelgandolfu pri Rimu in traja dve leti. Ta intenzivni čas priprave na prve zaobljube bo preživljala skupaj z novinkami iz različnih delov sveta. Naslednji korak je naredila tudi s. Katja Balažič, ki je 6. avgusta v svoji rojstni župniji Ljubljana – Šiška izpovedala večne zaobljube in jih položila v roke članice vrhovnega sveta družbe HMP, s. Mire Peče. Slovesnost je vodil soboški škof salezijanec msgr. Peter Štumpf ob navzočnosti salezijanskega inšpektorja Janeza Potočnika ter drugih duhovnikov, salezijancev in frančiškanov. Sv. maša je bila obogatena s petjem različnih skupin: med drugimi so sodelovale tudi članice pevskega zbora 5+, ki ga je pred mnogimi leti v svoji župniji ustanovila in vodila prav s. Katja.

Nova maša Matilda Domića ■ V župniji Ig so zadnjo julijsko nedeljo zvonovi posebno lepo peli in naznanjali praznik nove maše. Po 78 letih je bil župniji dan novomašnik! Spada sicer »pod zvon« sv. Simona in Juda Tadeja na Pijavi Gorici, ki je podružna cerkev ižanske župnije. Pri sveti maši so sodelovale vse skupine iz župnije in se veselile novega mašnika. Z Matildom se je veselila vsa njegova družina; mama Klara, oče Josip, brat z družino, veliko njegovih sorodnikov iz Gunje, sobratje salezijanci, prijatelji in mladi, ki so Matilda srečevali na poti priprave na duhovništvo. V pridigi je salezijanec Lojze Dobravec orisal poslanstvo duhovnika salezijanca, ki se ves daruje za mlade. Poudaril je, da to ni samo »njegova ura«, ampak tudi naša ura. To je ura srečanja z Gospodom. Vprašal se je, kot so se Jeruzalemčani vpraševali za Jezusa: »Ali more od daleč priti kaj dobrega? Ne samo kaj dobrega, ampak zelo dobrega! Novomašnik je nekaj zelo dobrega, nekaj najboljšega!« Grega Markelc, foto Klemen Lajevc

Dotik nebes ■ Letošnji oratorij je v župniji Cerknica v prostorih salezijanskega mladinskega centra potekal od 20. do 26. avgusta 2017. Prijavljenih je bilo okrog sto predšolskih in osnovnošolskih otrok. Voditelj oratorija je bil Tadej Zalar. S pomočjo duhovnega vodje kaplana Janeza Žerovnika, župnika Jožefa Krnca in kopice animatorjev, okrog trideset jih je bilo, je letošnji oratorij lepo uspeval. Animatorjska ekipa se je že nekaj časa pripravljala na ta velik podvig. Zelo so se potrudili in z velikim navdušenjem ter odgovornim delom otrokom polepšali poletne dni.

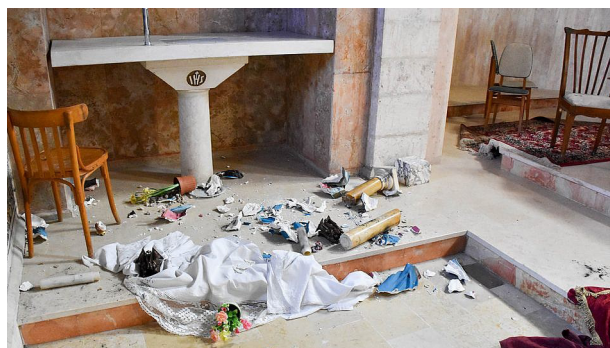
Uspeh na maturi ■ K spomladanskemu roku mature je pristopilo 55 letošnjih maturantov Gimnazije Želimlje. Vsi so jo opravili pozitivno. Povprečno število doseženih točk je 22,47. Minimalno število doseženih točk je 17, maksimalno pa 34. Zlati maturantki sta Neža Jakob (34 točk) in Zala Kogoj (30 točk). Od republiškega povprečja so najbolj pozitivno odstopali pri slovenščini, geografiji in psihologiji. Tudi vsi dijaki, ki so opravljali maturo v jesenskem roku so bili 100 % uspešni.

Animatorski izlet na Balkan ■ Animatorji salezijanskih mladinskih centrov iz Sevnice, z Rakovnika, s Kodeljevega, iz Šentruperta, Celja, Maribora in Veržeja smo na svojem letnem izletu obiskali Medžugorje, Podgorico, Cetinje Budvo in Skadar. Imeli smo tudi čast, da smo spoznali slovenskega misijonarja v Albaniji, včasih pa slovenskega salezijanskega inšpektorja, Rudija Borštnika, ki je pri svojih 94-ih še vedno zelo priljubljen med mladimi. Ko nas je nagovoril, smo tudi sami zlahka ugotovili, zakaj. Nazaj grede smo obiskali smo še Sarajevo in Žepče. Povsod, kjer smo se ustavili, so nas sprejeli z odprtimi rokami, za kar smo vsem izredno hvaležni. *Povzeto po SMC Sevnica*

Razdejanje cerkve sv. Štefana ■ Le nekaj dni po praznovanju hebrejskega in muslimanskega novega leta so neznani vandali že tretjič v zadnjih letih razdejali cerkev svetega Štefana v Beit Jamal (Izrael), ki jo upravlja salezijanska skupnost. Razbili so kipe in vitraje ter uničili cerkveno opremo. Cerkev je zgradil naš tržaški rojak, salezijanec misijonar Marjan Rosin (Mariano Rassiga), ki ga je skupina maskiranih napadalcev 23. junija 1938 ustavila na poti iz neke cerkve in ga kamnala do smrti; enako kot se je zgodilo sv. Štefanu.

Župnijski dan v Cerknici ■ Kljub dobremu zdravju vseh treh domačih duhovnikov smo imeli v nedeljo 17. septembra v cerkniški župniji samo eno sveto mašo. In še to je vodil tuj duhovnik, ki je bil nekoč Cerkničan. Gre za župnijski dan, ko smo v svoji sredi gostili »domačega« gospoda Metoda Lampeta. Vabilu na praznovanje so se odzvali tako domači »obletničarji« kot tudi nekateri jubilarji, ki so se sicer poročili še doma, kasneje pa jih je ljubezen zvelkala (k taščam) v druge kraje Slovenije. Po maši se je veselo druženje nadaljevalo ob golažu kar v župnijskih prostorih. Navdušila sta nas župnijska mešani in mladinski zbor, pa tudi Bajčkov ata. Dogajanje po maši je odlično povezovala mlada Lucija Iskra. Za ponovni sunek v duhovno sfero pa smo ob treh popoldne s čaščenjem Najsvetejšega zaključili naš župnijski dan. *Blaž Knez, foto Blaž Žnidaršič*

TITUS ZEMAN

MUČENEC ZA DUHOVNE POKLICE

Rojen v Vajnoryju pri Bratislavi, 4. 1. 1915, je bil prvi od desetih otrok kmečke družine. Leta 1931 je stopil v noviciat, potem je napravil zaobljube in leta 1940 prejel mašniško posvečenje. Na Slovaškem so komunisti prevzeli oblast v letih po drugi svetovni vojni in so začeli kruto preganjati Cerkev. Mladi duhovnik Zeman se je zavzel in sklenil pomagati tistim, ki se bodo odločili za tak tvegan podvig. Dvakrat je že zbral skupino mladih salezijancev in več kot tridesetim pomagal, da so srečno prebežali v Avstrijo in nato jih je spremljal do Turina. V tretji odpravi jih je obmejna straža odkrila in zajela. Med zaslišanjem so ga preteпали in mu polomili zobe. Sam pravi: »Če se spomnim nepredstavljenih mučenj med zaslišanji, me strese. Uporabljali so nečloveške metode. Na primer: glavo so mi potiskali v greznico skoraj do zadušitve. Tepli so me z raznimi predmeti; po enem od tistih udarcev sem oglušel za več dni.« Takemu trpljenju je bil don Zeman izpostavljen predvsem v tednu po aretaciji, od 9. do 16. aprila 1951, potem pa še v preiskovalnem zaporu vse do sojenja, od 20. do 22. 2. 1952.

lezni, podhranjenost in oslabelost srca, a brez ustreznega zdravljenja. Po dvanajstih letih (1952–1964) je bil pogojno izpuščen, a pod stalnim nadzorom do leta 1969. Domov se je vrnil neprepoznaven. Zraven je bilo še duhovno trpljenje: prepoved javnega opravljanja duhovniške službe. Pomilostitev je prispela 18 dni pred smrtjo, ki je nastopila 8. 1. 1969 zaradi trikratnega infarkta in zdravljenja kot »poskusnega zajca«, saj tiste metode niso nikoli več uporabili. Uradna rehabilitacija leta 1991 ga je končno razglasila za nedolžnega.

Pri slovesni maši, ki jo je vodil kardinal Angelo Amato, se je zbralo 25.000 ljudi, več kot 500 duhovnikov in 200 bogoslovcev.

OD SMRTI DO NEBEŠKE SLAVE

Ob grobu je tedanji salezijanski inšpektor Andrej Dermek spregovoril o pristnem pričevanju tega salezijanskega duhovnika, tako da so tudi režimski vohuni zapisali, da so proslavljali smrt mučenca: »Zbrani na pokopališču ... smo kakor prvi kristjani v katakombah. Tako je z nami redovniki. Življenje nas je razkropilo, smrt pa nas združuje. Kljub vsemu pa to ni zmaga smrti nad življenjem. Eno pa je gotovo: v njegovem rožnem vencu življenja ni bilo le veselih, temveč so bile tudi žalostne skrivnosti; bilo jih je vsaj toliko kolikor tudi veselih; vse pa se sklepajo z vstajenjem! Lahko rečemo, da je bilo vse njegovo življenje od nove maše do pogreba pristno salezijansko življenje, redovniško in duhovniško, četudi jih med devetindvajsetimi leti duhovništva ni mogel mnogo živeti v odprtosti in svobodi, veliko jih je preživel celo v zaporu. A njegovo življenje je bilo vedno in povsod duhovniško življenje.« Cerkev ga je za blaženega razglasila 30. 9. 2017. *Povzeto po prevodu A. S. Snoja*

Beatifikacije mučenca Titusa Zemana v Bratislavi 30. septembra 2017 se je udeležilo tudi 50 romarjev iz Slovenije.

JETNIK, KI GA JE TREBA ZAVREČI

Februarja 1952 je tožilec zahteval za tega obtoženca vohunstva, izdajstva in nezakonitega prestopa meje smrtno kazen; spremenjena mu je bila v 25-letno ječo. Dolga obdobja je bil zaprt v samici, potem pa skupaj s preganjanimi duhovniki, političnimi nasprotniki in kriminalci. Med drugim je moral na prisilnem delu ročno drobiti radioaktivno uranovo rudo – brez zaščite. Nastopile so bo-

JUNAŠTVO KATOLIŠKIH DUHOVNIKOV

Duhovnikovo pismo novinarju New York Timesa: poročate o pedofiliji in grehih duhovnikov, o tem pa ne ...

MARTIN LASARTE SDB, FOTO ANS

Dragi novinar, sem preprost katoliški duhovnik. Ponosen sem in srečen zaradi svojega poslanstva, ki ga že več kot 20 let opravljam kot misijonar v Angoli.

Opažam, kako številni mediji, tudi vaš časopis, vedno znova objavljate prispevke o duhovnikih pedofilih, z zelo površnim pristopom in jasnim čustvenim nabojem.

Nadaljuje se raziskovanje njihovih preteklih napak. Mnogo teh primerov je bilo po mesetih v ZDA v 70-ih letih, kakor v neki avstralski župniji v 80-ih letih in tako vse do nedavnih primerov. Brez vsakega dvoma si vsizaslužijo najstrožjo obsodbo.

Nekateri prispevki so korektni in uravnoteženi. Drugi pač pretiravajo, širijo predsodke in sejejo sovraštvo. Tudi sam čutim veliko bolečino zaradi zla, ki ga povzročajo tisti, ki

bi morali biti živa znamenja Božje ljubezni. Škodili so življenju mnogih nedolžnih bitij. Ni besed, ki bi lahko opravičile podobna dejanja. A s tem ne moremo zanikati zaščite, ki jo Cerkev nudi šibkim in revnim. Njena prednostna naloga bo vedno pomoč potrebnim in sprejemanje vseh potrebnih ukrepov za zaščito dostojanstva otrok.

Zelo malo novic poroča o tisočih duhovnikih, ki svoja življenja žrtvujejo za milijone otrok in mladih, bogatih ali revnih, privilegiranih ali tistih v nezavidljivem položaju po vsem svetu.

Zato New York Times verjetno ne bo zanimalo niti tole:

✓ Z minskih polj med Canguembo in Lueno, mestoma v Angoli, ki so nastala zaradi vojne, sem leta 2002 odvedel na desetine lačnih otrok, saj vlada ni storila nič, nevladne

organizacije pa niso imele potrebnih dovoljenj.

✓ Pokopal sem na desetine otrok, ki so umrli med begom pred vojno.

✓ Rešili smo tisoče ljudi v angolski pokrajini Moxico, zahvaljujoč edinemu zdravstvenemu centru na območju 90.000 km², ki smo mu preskrbovali hrano in seme-na.

✓ V preteklih desetih letih smo lahko omogočili izobrazbo in šolanje več kot 110.000 otrokom.

Nezanimivo je tudi to, kar smo uspeli storiti skupaj z drugimi duhovniki:

✓ Iz gverilskih taborišč smo po njihovi predaji uspeli rešiti 15.000 ljudi, saj obljubljene hrane od vlade in Združenih narodov ni bilo.

✓ Zanimiva novica ni niti, da 75-letni duhovnik, oče Roberto, še vedno poha-ja po mestu Luandi in skrbi za otroke z ulice in jih vodi v centre za socialno delo, saj so zastrupljeni z bencinom, ki ga pijejo, ker se preživljajo kot bruhalci ognja.

✓ Tudi opismenjevanje zapornikov nikakor ni kakšna pomembna novica.

✓ Niti ni potrebno vedeti, da duhovniki, kot je oče Štefan, vodijo zatočišča za mla-

de, ki so zlorabljeni, pretepeni in posiljeni.

✓ Ni zanimivo to, da oče Maiato s svojimi 80-imi leti obiskuje domove revnih, od vrat do vrat, in tolaži bolne in obupane.

✓ Verjetno ne bi odmevala novica, da je okoli 60.000 duhovnikov od skupaj več kot 400.000 duhovnikov in redovnikov v svetu zapustilo svoje dežele in svoje družine, da bi služili svojim bratom in sestram po bolnišnicah, zavetiščih za gobavce, begunskih taboriščih in sirotišnicah. Da skrbijo za otroke, ki so jih obtožili čarovništva, ali za sirote, katerih starši so umrli za aidsom. Da ustanavljajo šole za najrevnejše, centre za poklicno izobraževanje, sprejemne centre za okužene s HIV-om.

✓ Da ne omenjam tistih, ki svoje lastno življenje posvečajo delu v župnijah in na misijonih ter spodbujajo ljudi, da bi živeli dobro in predvsem, da bi ljubili.

✓ Ni novica, da so mojega prijatelja duhovnika Marc-Aurèla, ki je v času vojne v Angoli reševal otroke tako, da jih je vozil iz Kalula v Dondo, ubili na poti, ko se je vračal v misijon. Ali da je brat François umrl v nesreči, skupaj s petimi katehistinjami, ko so šli pomagat v najodročnejše predele naše dežele.

✓ Da je deset misijonarjev v Angoli umrlo zaradi navadne malarije, ker niso mogli pravočasno do ustreznega zdravstvenega obravnavanja.

✓ Da so mnogi umrli zaradi eksplozij min, ko so obisko-

vali svoje vernike. Na pokopališču v Kalulu so grobovi prvih duhovnikov, ki so prišli v ta kraj: nihče ni umrl starejši od 40 let.

Slediti življenju nekega normalnega duhovnika v njegovem vsakodnevem poslanstvu, njegovih težavah in veselju, ko se brez hrupa razdaja skupnosti, v kateri služi ..., to res ne povečuje prodaje časopisov.

Res je, mi ne »proizvajamo« informacij, le preprosto oznanjamo veselo novico, tisto novico, ki se je brez hrupa rodila v velikonočnem dogodku. Eno drevo, ki pade, povzroči veliko več hrupa kot tisoč dreves, ki rastejo.

Veliko hrupa se ustvarja okoli nekega duhovnika, ki je kriv za svoje dejanje, kot okoli tisoč drugih, ki se žrtvujejo za pomoči potrebne in uboge.

Na tem mestu ne želim brniti Cerkve in njenih duhovnikov. Duhovnik ni niti heroj niti nevrotična osebnost. Je le normalen človek, ki skuša s svojo človeško naravo slediti Jezusu in služiti bratom in sestram.

Duhovnik je slaboten in ubog kot vsako človeško bitje. Toda v njem je tudi lepota in veličina kot v vsakem bitju. Obsesivno vztrajanje ob eni boleči temi in pozabljanje na vsa druga dejanja namenoma ustvarja žaljiv prikaz katoliškega duhovnika, zaradi česar sem tudi sam užaljen. Prosim te samo, prijatelj novinar, da iščeš Resnico, Dobroto in Lepoto. Tako boš rasel v svojem poslanstvu. ■

RAJNI naročniki, člani mašne zveze in molivci za duhovne poklice

Bakan Vera, Bratonci
Borštnik Peter, Lavrica
Demšar Francka, Poljane nad Šk. Loko
Horvat Ignac, Črensovci
Hrga Franc, Vitomarci
Kalapiš Jozo, Belo Blato (Srbija)
Kociper Ivan, Odranci
Majcenovič Marjeta, Celje (Kamnik)
Menič Marija, Breginj
Mlakar Mrija, Telče
Novak Janez, Šentvid pri Stični, duh.
Punčoh Anton, Nazarje
Vozelj Angela, Prežganje, mati HMP

Ustanova Sklad Janeza Boska

Do 26. 9. 2017 ste darovali
Čeferin M., Hartman T., Knez D., Luketič N. M., SDB Rakovnik, Štavbar R., Trobentar P., Zorko J., Zore R., Žalik F., Živec A. in drugi neimenovani dobrotniki. Bog povrni!

NIČ VAS
NE STANE,
DA STE
DOBRODELNI.

ČE ZE PLAČUJETE
DOHODNINO,
NAMNITE

TISTIM, KI SO VAM
PRI SRCU!

Podarite 0,5% dohodnine za salezijansko poslanstvo.

Davčni zavezanci lahko do 0,5% dohodnine, odmerjene po Zakonu o dohodnini (ZDoh-2), namenite Ustanovi Skladu Janeza Boska, ob tem pa vaša odmera dohodnine ostane nespremenjena. Njen del, kot donacijo, namesto v državni proračun tako namenite salezijanskemu poslanstvu v Sloveniji.

Vse informacije na
www.donbosko.si/donacija

ADVENT

kardinal JAKOB BIFFI

PRIDI, GOSPOD, KMALU MED NAS,
V LJUBEZNI TE ČAKATA MESTO IN VAS.

DOBRI IN SLABI MOLIJO K TEBI,
UMRLI IN ŽIVI SE SREČAJO V TEBI.

ODPUSTI MI, PROSIM, MOJE GORJÉ,
USMILJEN MI BODI, SO MOJE ŽELJÉ.

SVOJE OBLIČJE, GOSPOD, MI POKAŽI,
VSTOP V NEBESA, O BOG, MI IZKAŽI.

	SESTAVILA MATEJA	AVION	SL. IGRALKA IDA KRAVANJA	MAMA	donB	VIDA IGLIČAR	IZABELA (KRAJŠE)	ZNAČILNOST LEPEGA	LAIK, NESTROKOVNJAK
	LEPILO (POGOV.)				BAJESLOV. BITJE				
					ŽENSKO IME				
	DRŽAVNI SOCIALIZEM								
	LONDONSKA GALERIJA					AVSTRJ. PO-ROČ. AGENC.			
KRINKA					PRIZORIŠČE V CIRKUSU				
						OLIVER TWIST			
						DRŽAVA V SZ AFRIKI			
donB	REVIVA MLAD. KNJIGE ZA NAJSTNIKE	OTOK V INDONEZJI			VRJINA, ODLIKA				
		VRSTA BELJAKOVINE			AM. IGRALKA JEAN				
ČLOVEK, OSEBA, OSEBNOST						DRŽAVNA BLAGAJNA			
						OGRAJEN PROSTOR			
REKA V RUSIJI				MESTO V INDIJI				ČEŠKI PISATELJ IN PESNIK - VLADIMIR	NAPAD, NASKOK, NAVAL
				ŠPANSKO MOŠKO IME					
MARIJIN BRAT, KI GA JE JEZUS OBUDIL OD MRTVIH					ANGL. PISAT. CHRISTIE				
					EKSPLOZIVNO TELO				
donB	STANKO MAJČEN			SLOVENSKI NOGOMETAŠ KARIČ			SL. PUBLICIST ANDREJ		
	NEM. SKLAD. WERNER						FINA LANENA TKANINA		
GRŠKA ČRKA				VRSTA SLIVE					
				ERIKA ŽNIDARŠIČ					
EDEN OD IZRAELSKIH VELIKIH SODNIKOVI						SREDNJE-ŠOLEC			
KNEZOVA HČI						POLOŽAJ V JOGI			

GESLO križanke DB 4/2017 pošljite do 20. decembra 2017 na uredništvo Don Boska

1. nagrada: vikend paket za eno osebo v Zavodu Marianum Veržej
2. nagrada: japonski strip o don Bosku *Le korajžno*
3. nagrada: knjiga *Učenjak in svetnik Frančišek Saleški*
4. nagrada: knjiga *O don Bosku je mogoče reči toliko stvari*
5. nagrada: stripa o Lavri Vikunji in Zeferinu Namuncuraju
6. nagrada: strip o don Boskovi mami Marjeti

ZAVOD MARIANUM VERŽEJ

051 370 377 • info@marianum.si • www.marianum.si

REŠITEV križanke DB 3/2017:

Marijino vnebovzetje NAGRAJENCI:

1. nagrada: Nada GRDADOLNIK, Horjul
2. nagrada: Marija KRAJNC, Malečnik
3. nagrada: Marija JENKO, Cerklje na Gor.
4. nagrada: Terezija GABRIČ, Sevnica
5. nagrada: Majda TAŠNER, Celje
6. nagrada: Maruša JELENEC, Bled

KRAJ	DATUM	DOGODEK	UDELEŽENCI	STIK
BLED	3.-5. 11.	Praznovanje salezijanske mladine	mladi iz ustanov in programov SDB in HMP	Blažka Merkac, 059 339 206 smp@salve.si
	7.-10. 12.	Duhovne vaje v tišini	študenti, mladi zaposleni, zakonci	s. Marija Imperl, 041 982 866 md.bled@gmail.com
	15.-17. 12.	Adventne duhovne vaje	srednješolci in študenti	Boštjan Jamnik, 031 486 554 smp@salve.si
	26.-28. 1.	Duhovne vaje	družine in zakonci	s. Marija Imperl, 041 982 866 md.bled@gmail.com
LJUBLJANA KODELJEVO	13. 10.	Taizejska molitev	mladi, vsi	
LJUBLJANA RAKOVNIK	15. 10. ob 17.00	Misijonsko prostovoljstvo 2018: z don Boskom v misijone	mladi	Boštjan Jamnik, 031 486 554 smp@salve.si
	19. 10. ob 19.30	Uskovniška maša		
	26. 10. ob 19.30	Družabni večer		
	9. 11. ob 19.30	Večer sodobne krščanske glasbe	mladi, vsi	Blažka Merkac, 059 339 206 smp@salve.si
	16. 11. ob 19.30	Uskovniška maša	mladi	Boštjan Jamnik, 031 486 554 smp@salve.si
	23. 11. ob 19.30	Družabni večer		
	26. 11. ob 15.00	Mladinski pevski zbori	mladil, vsi	Tilen Mlakar, 059 339 206 pisarna@oratorij.net
	7. 12. ob 19.30	Molitveni večer	mladi	Blažka Merkac, 059 339 206 smp@salve.si
	8.-10. 12.	Oratorijski voditelji 1.	voditelji oratorija	Tilen Mlakar, 059 339 206 pisarna@oratorij.net
	10. 12. ob 19.00	Molitveni večer	mladi, vsi	Blažka Merkac, 059 339 206 smp@salve.si
	14. 12. ob 19.30	Večer sodobne krščanske glasbe		
	21. 12. ob 19.30	Uskovniška maša	mladi	Boštjan Jamnik, 031 486 554 smp@salve.si
	4. 1. ob 19.30	Molitveni večer	mladi	Blažka Merkac, 059 339 206 smp@salve.si
	11. 1. ob 19.30	Večer sodobne krščanske glasbe	mladi, vsi	
	18. 1. ob 19.30	Uskovniška maša	mladi	Boštjan Jamnik, 031 486 554, smp@salve.si
20. 1.	Dijaški dom Rakovnik - dan odprtih vrat	predvsem devetošolci	Marko Košnik, 051 337 556 marko.kosnik@sdb.si	
MARIBOR DON BOSKOV CENTER	18. 10. ob 19.00	(Ne)moč odnosa: dr. Stanko Gerjol	vsi	Sanja Obaha, 030 649 429, dc.objem@gmail.com
	15. 11. ob 19.00	(Ne)moč odnosa: dr. Janez Vodičar	vsi	
	26. 11. ob 10.00	Mladinska glasbena maša: Pesem tisočeri zvonov	vsi	Gašper Otrin, 041 558 310, gasper.sdb@gmail.com
	10. 1. ob 19.00	Majcnov večer	vsi	Tone Ciglar, 041 317 318, tone.ciglar@salve.si
	24. 1. ob 19.00			
NAZARJE	19.-21. 10.	Nacionalna konferenca o mladinski pastoralni	pastoralni delavci in mladi	Boštjan Jamnik, 031 486 554, smp@salve.si
SLOVENIJA	oktober-maj	ŠportKat - Salezijanska športna liga v nogometu, košarki in odbojki	športne ekipe	animacija.sporta@gmail.com www.sportkat.si
VERŽEJ	27.-29. 10.	Duhovne vaje 9+	9. r. in srednješolci	Peter Pučnik, 040 360 729 peter.pucnik@marianum.si
	3.-5. 11.	Duhovne vaje za družine	družine	
	25. 11.	Srečanje družin birmancev	birmanci s starši	
	5. 12. ob 11.00	Odprtje 10. razstave jaslic	vsi	Ivan Kuhar, 051 654 778 center.duo@marianum.si
	8.-10. 12.	Vikend za ženske	ženske in dekleta	Peter Pučnik, 040 360 729 peter.pucnik@marianum.si
	29. 12.-2. 1.	Silvestrovanje za družine	družine	
	12.-14. 1.	Usposabljanje salezijanskih animatorjev pripravnikov	mladi	
ŽELIMLJE	17.-19. 11.	Duhovne vaje	4.-7. razred	Klemen Balažič, 031 468 974, majcnov.dom@gmail.com
	24.-26. 11.		ministranti - fantje	
	8.-10. 12.		8.-9. razred	
	15.-17. 12.		9. r. in srednješolci	
	20. 1.	Dan odprtih vrat Gimnazije Želimlje in Doma Janeza Boska	predvsem devetošolci	Peter Polc, Peter Končan zelimlje@zelimlje.si

NOČNI STRELI

JOSÉ J. GÓMEZ PALACIOS SDB

Smo stopnice hiške v Becchih, ene od izvirnih reči hiše, v kateri je nekaj let živela družina Marjete Bosko. Vse se spomnimo. Čudovita družina.

Spomnimo se neke noči, ko je mali Janezek dejal: »Mama, je kralj hudoben?«

Mama je svojega najmanjšega sina začudeno pogledala. »Kako ti kaj takega sploh pride na pamet, Janez?« »Govori se,« je zašepetal Janez, »ponoči, na seniku.« Mama se je ustrašila. »Kdo?!«

»Rokovnjači. Ljudje, ki jim vsake toliko daš mineštro,« je odvrnil Janez. »Moj Bog! Kdo pa govori kaj takega?« Mama je s pogledom premerila okolico. Menda je kdo ni kaj slišal? Janeza je prijela za roko in ga peljala v mračni hlev.

Njen glas je bil skoraj nezaznaven. »Janez, naj ti nekaj povem. Ko kdo potrka na moja vrata, lačen, utrujen, premočen, mu vedno ponudim mineštro in spanje na seniku. Ne sprašujem, na čigavi strani je. Enkrat so eni na oblasti, drugič drugi. In kdor pride na oblast, preganja nasprotnike. Po gozdovih se skrivajo mladi ljudje, ki niso hoteli služiti vojaškega roka pod Francozi. Za te mlade me skrbi. Janez, premajhen si še, zato tega še ne moreš razumeti.«

»Seveda razumem!«

»Kaj razumeš, Janez?«

»Da je moja mama dobra do vseh.« Objel je njena kolena in se stisnil v njeno krilo.

»Dragi moj Janez, obljubi mi, da ne boš o tem govoril z nikomer.«

Prikimal je. A ponoči so ga zbudili pritajeni glasovi. Na seniku so rokovnjači šepetali. V sobi je babica vlekla dreto. Spodaj v kuhinji pa je Janez

slišal glas svoje mame. S kom neki se je menila tako prešerno in na glas? Pokukal je skozi špranjo. Za mizo sta sedela dva orožnika. Puški sta bili naslonjeni v kot, v njunih ceveh je odseval plamen sveče. Janez se je čudil. Njegova tiha in predana mati se na ves glas pogovarja sredi noči? Vrata senika so zaškripala. Rokovnjači so zbežali. Sta jih slišala tudi orožnika?

»Še en požirek,« je dejala mati z odločnim glasom in nalila rdečega vina v kozarce.

Sveča je že skoraj dogorela, ko sta se orožnika odpravila na pot. Zahvalila sta se, vzela orožje in zapustila hišo skozi kuhinjska vrata. Janez se je spustil k mami. S polja se je slišal odmev strela.

Janez se je začel tresti. »Ulovila in ubila sta rokovnjača,« je zašepetal.

»Ne,« je odvrnila mama. »Ustrelila sta v zrak.«

»Si prepričana?«

»Seveda. Obljubila sta.« ■

IZ ZGODOVINE

Blizu hiše v Becchih je bila hosta. Z nočjo so na Marjetina okna večkrat trkale skupine rokovnjačev, ki so jih preganjali orožniki. Navajena političnih sprememb in front je Marjeta ponudila skodelico juhe in kos kruha vsakemu, brez vprašanja, na čigavi strani je. Morda so prav ti dogodki vplivali na don Boska, da so stranke in politika nekaj relativnega. Prav zato je svoje življenje postavil na drugačne temelje: duše je treba rešiti, revne fante hraniti in jih vzgajati. To je imenoval »politiko očenaša«.

ZALOŽBA SALVE ...

PESTROST ŽIVLJENJA

MK

José J. Gómez Palacios
**O don Bosku
pripovedujejo ...**

Knjižne novice prinašajo uspešnice znanih avtoric, ki spregovorijo brez dlake na jeziku, ne manjka pa niti novice za mlade in otroke.

Marijanski koledar za leto 2018 krasijo čudovite fotografije cerkva, kapelic in znamenj s kulisami prelepe narave, s katero je Gospod obdaril našo deželo.

Costanza Miriano
**Poroči se z njo
in umri zanjo**
Pravi moški za neustrašene ženske

Gianni Toni
Ime mi je Lucija
Fatimaska zgodba izpred 100 let

Ania Goledzinowska
in brat Renzo Gobbi
Odpuščam ti

Dokumentarno-igrani filmi za duhovno poglobitev in širitev krščanske kulture.

059 339 400 | INFO@SALVE.SI
www.salve.si